

אשדות

ערוך אשדות יעקב איחוד

**מלאו אסמינו בד
ויקבינו יין,
בתינו הומים,
הומים מתינוקות,
ובהמתנו פורה**

**מה עוד תבקשי מאיתנו מכורה?
ואין, ואין עדיין?
מה עוד תבקשי מאיתנו מכורה?
ואין, ואין עדיין?**

שבועות

סיוון אשד' 5777, אשד' 1496, 30/05/17

שבועות תשע"ז

פתיח

שבועות, אחד משלושת הרגלים שציוותה התורה, הוא מועד בלתי מתפשר להוצאת עלון אשדות, ולכן 'המערכת' (שם מחייב!) נטלה הפעם מרווח גדול יחסית של אויר מאז צאת עלון יום העצמאות ועד הלום. יונתן אלטר מפתיע אותי בכל פעם מחדש בעשייה המבורכת שלו למען קוראי עלון אשדות, מה שמוכיח את הכלל הידוע, שמי שעסוק באמת, ימצא זמן לכל דבר. אני תוהה מתי מוצא האיש שטרוד כל-כולו בשיווק שלושה אתרי אירוח בצפון, כולל 'נהרא', זמן להבחין בכל אותן פינות נסתרות של חיינו, ללכת על בהונות 'בזמנו החופשי' כדי לראיין בן משק שזה מקרוב נטל על שכמו ניהול של ארבעה ענפים חקלאיים; לגשר על הפער שבין חגים לחול, כדי לספר לנו על 'מאחורי הקלעים' של עשייה תרבותית ענפה, כדי לשפוך אור על אנשים ומאורעות שעושים לנו את החיים מעניינים ומאתגרים, וגם, כמובן, לדאוג לביתו, לאשתו ולנכדיו, לאשדות.

ויש את אמנון אביגדור מנהל החינוך החברתי שמקפיד מדי עלון לשתף את הקוראים בעשייה החינוכית העניפה, שלא נחה לרגע ומעצבת לנו דור של ממשיכי דרך וחזון, כמו אורן ראובני שיומיים אחרי שהעניק את הטבעת לבחירת ליבו יעל (מזל טוב!) התייצב לעבודה במטעים במלוא האחריות והשקדנות המאפיינת אותו. לאחרונה מיישרת עימם קו ורד כהן, מנהלת 'אשדוטף' (שם שיצרה רונית איתן בזמנה) שמקפידה לדווח על הפעילות הלכאורה 'שוטפת' שהלכה למעשה היא פסיפס שמורכב בידי אנשים, ליתר דיוק נשים, שמצריכה משאבי נפש רבים כדי לתת מענה לאתגרי ההווה ובעיקר לעתיד.

ובלי מילה על האנשים שמאחורי שבועות, שהפך במקומותינו ליחג הביקורים אי אפשר. אני רואה את ירון ממן האיש הכי חרוץ בעולם, שכולו עשייה מבורכת ובלתי מתפשרת למען אשדות, רואה את מוישי מנטל על השקט הפנימי והסבלנות הבלתי נלאית, את גל מלמוד שהוא דור המשך מפואר למשפחה חקלאית, וגם בנו שני שהצטרף, את מיכאל לוי שהקים ענף יש מאין, ולעת גבורתו מסר את כל הידע לגד"שניקים שמלקקים את האצבעות, את רפי ההודן ושרון ההודנית, ותקצר היריעה מלמנות את כולם. חקלאות מפוארת, חקלאים ענווים. אלה פני היפים של אשדות.

חג שמח לכולנו!
אבנרן

ממנהלה הקהילה

בחינוך, השבוע התקיים מפגש מנהלת **אשדוטף** עם הורי גני הילדים לאור שינוי במבנה הגנים, תוך השארת ארבעת הגנים באשדות: זית, רימון, תאנה וגפן. המפגש חשף תהליך נכון של שיח עם הורים שנוהל ע"י מנהלת החינוך - **ורד כהן**. שמחים שכך, סוף סוף, חשים ההורים.

הצוות האסטרטגי הדו-ישובי העוסק בשאלת מודל החינוך 2020 מתקדם. בהמשך לחוגי הדיון אנו מפתחים את שני המודלים – המודל החברתי קהילתי המורחב וזה המותאם. המטרה להציג בפני הציבור בשתי האגודות הקהילתיות את המודל המועדף בין השניים בצורה בהירה על מכלול היבטיו. מתקדמים.

לאחר אישור קלפי אשדות מאוחד בניית **תאגיד החינוך** יצאה לדרך. נפגשנו בצוותים שונים בין מנהלי שני הישובים, מנהלי מערכת החינוך ויעוץ משפטי על מנת לגבש תקנון לתאגיד, הסכם משותף לתאגיד. שוב, אנו בדרך. היעד הינו לפתוח את שנת תשע"ז במסגרת תאגיד החינוך.

בריכת השחייה מותחת את פניה, צובעים, מנקים, ממלאים במים, מטפחים. הקיבוץ השקיע למעלה מ-100,000 בשנה זו לצורך פתיחה ראויה של הבריכה. מינה מנהל לבריכה – **יונתן שטיינדל** הפועל יחד עם **שאל אלטר ורבקה מנטל** לפתיחתה של הבריכה. החברים שילמו את אגרת ההשתתפות שלהם ומעט מאוד תושבים רכשו מנוי לבריכה. נקווה ליחד מרענן.

שוב אפשר לומר, (פעם אחרונה כמנהל הקהילה), חג שמח,

דורון

שבועות

גלעד גורן החל את חפיפתו בראשית מאי.

ב-1/6/17 יקבל את המפתחות לניהול הקהילה.

בראשית ספטמבר (עפ"י בקשתו), עם הקמת תאגיד החינוך, אעביר לידי את האחריות הקהילתית על מערכת החינוך.

התחלנו במערך פגישות ביומיים בהם נמצא באשדות - שוחחנו על תפיסת העולם המנחה אותנו ועל הפרטים השונים. במסגרת הפרדת הרשויות יהיו תחומים רבים בהם נדרשת הפרדה בין המערכות. אלה דורשים התארגנות של הנהלת הקהילה ואנו (מצד הקיבוץ) נמשיך ונתמוך עד לשלב בו יקבל לידי גלעד באופן מלא את הנהלת הישוב שלנו.

או אז, נעבור לשלב של עבודה משותפת בין שתי המערכות – אחת - הקיבוץ: מערכת חברתית ועסקית - תשתיתו של המקום היקר הזה שנוסד ע"י ציונים חלוצים ב-1924 שהפריחו כאן את השממה והפכוה למקום שוקק חיים לדורותינו והשנייה מערכת הכוללת את כלל חברי האגודה הקהילתית שבחרו להצטרף אל חיים קהילתיים משותפים ולבנותם יחד וכן תושבים החיים עימנו כאן בקיבוץ ובהרחבה, המשתתפים בתשלום למימון פעילות האגודה הקהילתית ובחיים החברתיים המתרחשים כאן באשדות.

בהצלחה לך, גלעד.

חלפנו על פני אירועי **יום הזיכרון** המסורתיים שלנו, השנה בסימן 50 שנה למלחמת ששת הימים (**תודות לבארי אופיר, סמדר בן פורת ותרצה היימן**) ואת אירועי **יום העצמאות - אני רוצה שוב להודות לאדווה ונטורה** רכות התרבות של המאוחד על הובלת האירוע בנסיבות אלה בהן אין לנו רכוז תרבות.

חג השבועות קורם אור וגידים, השנה בשדה אל מול הגלעד, לצד 'לוגי', 'נהרא וימול גלעדי'. **רבקה מנטל** התנדבה להמשיך במסורת הובלת חג השבועות. תודה לך רבקה.

במועצת הקהילה

<p><u>מפרוטוקול מועצת קהילה 11/17 מתאריך 19/4/17</u></p> <p><u>1. אישור פרוטוקול 10/17</u> מאושר.</p> <p><u>2. אישור תקנון בריכה בטרם קלפי (בהשתתפות רבקה מנטל)</u> הוצג תקנון הבריכה ובעלי התפקידים. הוחלט – מאושר התקנון על התוספות הבאות:</p> <ul style="list-style-type: none"> • יש להגדיר אזור עישון • להגדיר אזור למנגל • יש לתגמל את יונתן שטינדל שהתנדב להיות מנהל הבריכה <p><u>3. מתחם ההלבשה - מחסן בגדים ומכבסה</u> הענף סיים בחריגה בשנת 2016. בהמשך ינהרא ביטאו צפייה להורדת המחיר. נעשים מהלכים להקטנת העלויות: באמצעות הקטנת שטח המחסן, השכרת מכונות חדשות – צפייה להפחתת עלויות תחזוקה ועוד. הוחלט:</p> <ul style="list-style-type: none"> • מאושרת חריגה בתקציב בגובה 30 אש"ח בתפעול השוטף. • יושקע במגזר 40 אש"ח בציוד. <p>רשמה: אתי. ערך: דורון. המשך בעמוד הבא</p>	<p><u>מפרוטוקול מועצת קהילה 10/10 מתאריך 5/4/17</u></p> <p><u>1. אישור פרוטוקול 9.17</u> מאושר.</p> <p><u>2. ערעור על החלטת מועצת קהילה בעניין פתיחת הבריכה (בהשתתפות שרה בארי ורבקה מנטל)</u> שרה ביקשה להביא הנושא לאסיפה. רבקה ושאלו הציגו הצעתם למימון הבריכה לשנה הקרובה. הצעה- חברי הקיבוץ ישלמו אגרה קבועה (50 ₪), יתרת הסכום תמומן ע"י מנויים. כל פער כספי ימומן ע"י הקיבוץ מתקציבו. החלטה: הבריכה תיפתח.</p> <ul style="list-style-type: none"> • חברי הקיבוץ ישלמו סכום קטן יותר מ-50 ₪. • תערך בדיקה ותובא הצעה למימון הפער שייוצר מהתשלום המופחת. • יתקיים דיון של מועצת הקהילה מחר (יום ה') בשעה 17:00. • תתקיים אסיפה ביום א' בערב. • הנושא יוכרע בהצבעת קלפי. <p><u>3. יידוע על החלטת מזכירות פעילה לאימוץ המלצת צוות תקשורת-חידוש החוזה עם חברת HOT.</u> רשמה: אסי בולוצקי. ערך: דורון רוזנבלום.</p>
---	--

שבועות תשע"ז

במועצת הקהילה - סוף

מפרוטוקול 13.17 מתאריך 10/5/17

1. אישור פרוטוקול 12/17

מאושר.

2. דיווח - רכז איוש דירות

מועמדות ריקי ב.ד. אושרה ע"י מזכירות פעילה וע"י מועצת הקהילה לריכוז צוות איוש דירות. תודה ובהצלחה.

3. תקציב השקעות - 2017

התכנית מוצגת בשנית, לאור בקשת מועצת הקהילה ולנוכח שינויים נדרשים. עיקריה:

- כל-בו - ארגון מקום מפגש בדשא בין הכל-בו לח"א. שתילת עצים, הכנת מקום לשולחנות מעשה ידי אברמיק חזן - 50,000 ש"ח
 - מדרכה מהחנייה ל'בית אחדות' - 100,000 ש"ח
 - בריכה - מצלמות אבטחה, משאבות, רובוט - 100,000 ש"ח
 - סקר נגישות - 13,400 ש"ח
 - התקנת שירותים לחברת נעורים - 7,140 ש"ח
 - הורדת גג אסבסט בח"א וסידור אזור מזרח ח"א - 15,000 ש"ח
 - מכבסה - מתקן גז לצורך תפעול מכונות חדשות - 40,000 ש"ח
 - התאמת דירות לחוק החשמל 150 אש"ח
 - השלמת החלפת עמודי תאורה - 161,000 ש"ח
 - דרך מחברת בין האשדותים, הורדת מקלט ליד משפי ברון, מתקני אופניים מצפון לח"א, 3 מחסומים - 100,000 ₪
 - גינון- מיפוי נוי וגיזום עצים - 50,000 ש"ח
 - בצ"מ - 92,000 ש"ח
- החלטה: התכנית אושרה (בהסתייגויות שיטופלו).

רשמה: אתי. ערך: דורון

מפרוטוקול 12.17 מתאריך 3/5/17

1. אישור פרוטוקול 11/17

מאושר

2. ערעור חבר בנושא הברכה

(בהשתתפות החבר)

הוצג נוהל ערעור ודיון חוזר.

החבר מערער על ההחלטה לחייב את כל החברים ב"אגרה".

העלה טענת פגם בהחלטה הנוגדת החלטות קודמות שהתקבלו בקלפי אשדות.

הוחלט - לא לקבל את הערעור.

3. דיבידנד תנובה

אושרה החלוקה עפ"י הסדר שיוך פירות נכסים

80% חלוקה לחברים

20% קהילה

הוחלט - מאושר.

4. חברים למועצת קהילה

3 חברים בלבד נענו למכרז כאשר ארבעה חברים מסיימים את תפקידם.

הוחלט לצאת לקלפי לאישור השלושה.

תזכורת - קליטת חברים חדשים

בהמשך לשאלת אלון אורבך חבר מועצת הקהילה, הוצגה מערכת קבלת ההחלטות בעניין הקבלה לחברות בעת זו, על הפתרונות שננקטים לממשה.

יש מספר משפחות הנמצאות בתהליך, יש לזמן ולהציג בפניהן את האופק.

רשמה: איסי.

ערך: דורון

פרוטוקול 'נוף אשדות'

3. בריכת השחיה - הרהור חוזר (מוזמן) שלומי הינדי

הוצגה החלטת אסיפת קיבוץ אשדות יעקב איחוד (בטרם החלטה בקלפי) לפתיחת הבריכה בכל מקרה. הוחלט:

1. ועד ההנהלה חוזר על החלטתו שהאגודה הקהילתית לא תיקח אחריות על הבריכה בשנה זו.
2. הובעה הערכה להצעת הקיבוץ.
3. הועד ממליץ לתושבי ההרחבה לקנות מינויים.
4. תיבנה תכנית אסטרטגית לשנים הבאות כ"נכס" משותף של האגודה הקהילתית.

5. איתור רכז תרבות

יש דחיפות למינוי רכז תרבות.

ביום העצמאות - המאוחד יקחו אחריות לתוכן.

צוות האיתור החליט להביא את שאלת היציאה למכרז חיצוני לוועד ההנהלה (בעקבות מיעוט פונים). הוחלט:

1. צוות האיתור ייפגש עם המועמד שפנה.
2. בשלב זה לא מביאים לאסיפה.
3. בשלב זה לא יוצאים למכרז חיצוני

רשם: גדי נחום.
ערך: דורון רוזנבלום.
אישור: ניב ליש.

פרוטוקול אסיפה 'נוף אשדות' מספר 0417

שם האגודה: נוף אשדות מתיישבי אשדות יעקב איחוד
כתובת: אשדות יעקב איחוד ד.נ. עמק הירדן.
תאריך האסיפה: 28/3/17
מספר חברי האגודה ליום האסיפה: 350
מספר חברי האגודה הנוכחים באסיפה: 21
יו"ר האסיפה: ניב ליש

על סדר היום:

1. המשך הסדר שמירה בישוב.
2. גלעד גורן מנהל קהילה, אישור העברה לקלפי

החלטות האסיפה:

הוחלט –

1. המשך הסדר שמירה בישוב- מאושר.
2. אישור העברה לקלפי של גלעד גורן כמנהל קהילה - מאושר

פרוטוקול ועד הנהלה 'נוף אשדות' 07/17

מתאריך 12/4/17

משתתפים: דורון רוזנבלום, ניב ליש, שאול אלטר, אמנון גורן, תומר מלמוד, גדי נחום, ישראל ברקאי, יונתן שטינדל, אדמית פלג, שי אורבך

חסרים: דקל ערוסי, אלמוג אביעוז

1. אישור פרוטוקול 6/17 - מאושר.

2. מועמדים לניהול קהילה

צוות האיתור זימן לוועד ההנהלה 2 מועמדים לבחירה. ועד ההנהלה אישר את מועמדותו של גלעד גורן. יובא לאסיפה ולקלפי.

בריכת השחיה - אישור

מזל טוב!
לרוחל'ה כהן
להולדת הנכדה
בת אנטו ורנן
מזל טוב למשפחה!

מזל טוב!
לתמי שניר
לנישואי רות ואליאזר
מזל טוב למשפחה!

פרוטוקול הצבעה מיום 21/4/17

מספר חברי האגודה ליום ההצבעה : 198
מספר החברים המשתתפים בהצבעה : 171
קולות פסולים : 0
קולות כשרים : 171

הצעת ההחלטה: אישור מתווה בריכה

1. חברי קיבוץ אשדות יעקב איחוד מוכנים לקחת אחריות על אחזקת הבריכה ותפעולה בקיץ 2017, זאת במידה והאגודה הקהילתית לא תחליט לעשות כד.
2. קיבוץ אשדות יעקב איחוד הקציב סכום של 50,000 ₪ בתקציב 2017 לטובת בריכת השחייה.
3. חברי הקיבוץ ישלמו אגרה (מנוי) בגובה 50 ₪ לחודש לחבר (סה"כ 600 ₪), לזוג ולמשפחה (1200 ₪).
4. תושבי הישוב שיבחרו בכך ישלמו מנוי בגובה זהה לזה שיחוייבו בו כל חברי הקיבוץ.
5. כל פער בין סכום נדרש זה לבין הסכום שייגבה ממנויים בסופו של דבר ישולם ע"י קיבוץ אשדות יעקב איחוד מקורותיו ובראשונה ע"י סעיף בצ"מ (בלתי צפוי מראש) (גובה הבצ"מ ב-2017 - 75,000 ₪).
6. ההחלטה כאמור תתקבל בקלפי קיבוץ אשדות יעקב איחוד ב- 20-21/4

תוצאות ההצבעה

בעד – 129

נגד – 41

רשמו: אתי רון, מירהלה שמיר, עפר חלף.

חינוך חברתי

השנה, בערב יום הזיכרון, יזמו בני ובנות חברת הנעורים 'מבצע' להנחת פרח לזכר נופלי מערכות ישראל. על כל אחד מקברי הנופלים הונח פרח בצירוף של כיתוב קצר המבטא את זיכרון הנופלים בקרב בני חברת הנעורים.

אני סבור כי פעילויות אלו מהוות עוד חוליה בשרשרת, אשר מחברת את בני ובנות השכבה והנעורים ליישוב ולמקום בו הם גדלים ומגבירות את זיקתם למקום בו הם חיים (גם אם לא כולם נולדו כאן).

ביום ו', לפני כשבועיים, יצאו חלק מבני ובנות שכבה י"א ליריד שנת שירות' בקיבוץ יפעת. היריד הינו בהמשך לכנס י"א של התנועה הקיבוצית, אשר התקיים בחודש נובמבר אשתקד ומהווה עוד מפגש בתהליך ההכנה של בני הנוער לקראת יציאה לשנת השירות. ביריד הוצג בפני הנערים והנערות תהליך המיון והרישום לשנת השירות ובחלקו השני של היריד היו דוכנים רבים ומגוונים אשר פירטו והסבירו אודות המסגרות והמסלולים השונים דרכם ניתן לצאת לשנת השירות. מי שהיה ביריד חזר עם חוויות ועם לא מעט חומר למחשבה.

בהמשך להחלטת משרד החינוך, אשר דחתה את מועד חופשת ל"ג בעומר התאפשר לנו גם השנה לקיים את חגיגות ל"ג בעומר במדורה קהילתית משותפת לשתי הקהילות. בערב של יום א', לפני כשבועיים התכנסנו על הדשא שמצפון ל'**מרכז שהם**' (מגרש הטניס במאוחד) לחגיגת ל"ג בעומר.

באדיבות נערי חברת הנעורים בהובלת דניאל, המדריכה, שטרחו מבעוד מועד והכינו עבור הקהילה את המדורה. האווירה הייתה נעימה, ואפילו השרב ששרר באותו יום 'התחשב' בנו קמעה ואפשר ליהנות מערב קהילתי ואווירת 'ביחד'. אני מבקש להודות לאחראים על התרבות בשתי הקהילות על שנרתמו להפקת האירוע וסייעו במימושו – לגמרי לא מובן מאליו.

המשך בעמוד הבא

אנו מצויים בשלהי חודש מאי. בחוץ הקיץ כבר נושף בעורפנו בחום ואנחנו מנסים להיאחז עוד טיפה בקרירות הנעלמת של האביב הקצר שיש לנו מדי שנה. החיטה נקצרה כמעט עד תום ובמקשאה האבטיחים נוטפים עסיס אדום. אוטוטו תיפתח הבריכה.

אין כל ספק, אנחנו מצויים על סיפו של הקיץ, רגע לפני החופש הגדול. אווירת סיום השנה מורגשת היטב מכל עבר, בבית הספר, בחוגים ובכלל.

חודש מאי הביא עימו שלל שמחות ועשייה בחינוך החברתי וביישובים בכלל, וכעת העיניים נשואות אל עבר החופש הגדול אשר יפקוד אותנו בעוד כחודש (+/-).

בשלהי חודש אפריל ציינו בשני היישובים את אירועי יום הזיכרון לשואה ולגבורה. כמדי שנה, התקיימו טקסי הזיכרון בשני היישובים, כאשר בני ובנות י"א, אשר שבו מהמסע לפולין, לקחו חלק מרכזי ומשמעותי בהכנות לקראתם וכמובן בטקסים עצמם.

כחלק מההיערכות לקראת יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל עברו בני ובנות כיתה ז' מס' פעולות הכנה בהובלתה של קרן. ראשית עברו הדרכה על ידי חגי ברון ולמדו אודות אתגרי הביטחון וההגנה על אשדות בראשית דרכו של הקיבוץ. חגי בדרכו הציורית הוביל אותם בנבכי הזמן ושיתף אותם באתגרי הביטחון של היישוב הצעיר דאז.

בהמשך ביקרו הילדים ב'בית אילי' ושם שמעו מפי אורנה שמעוני את סיפורם של נופלי מלחמות לבנון (כולל כמובן בני אשדות יעקב) ואת סיפור הקמתו של 'ציר ארזי הלבנון', אשר מנציח את כל נופלי מלחמות לבנון.

בסופו של תהליך היו הילדים אחראים על הנחת הזרים על קברי הנופלים כחלק מטקס הזיכרון ביום הזיכרון עצמו. במסגרת ההכנה לטקס עצמו קיימו הנערים והנערות מספר מפגשים ('חזרות') בבית העלמין המשותף ושם למדו להכיר את שמות הנופלים ואת מקום קבורתם.

בחינוך החברתי

המשימה ואת האופן שבו הם פותרים את הקשיים הללו. בצהרי יום ו' הגיעו כולם ל'גן הממשיכים' בקיבוץ אפיקים ושם המתינו להם ההורים (הגאים!) עם שלל פינוקים וארוחה משביעה.

בימים אלו אנחנו נמצאים ב'דקה ה-89' לפני תחילת החופש הגדול.

ההכנות הולכות ונשלמות, התכניות הוכנו ונבחנו, ואנחנו עוסקים בסגירות האחרונות החל מנושאי כח-אדם (צוותים ומדריכים) ועד תיאומים אחרונים של שלל הפעילויות לחופש.

בימים הקרובים נפרסם את תכניות החופש בבתים השונים (ובשכבה הצעירה ובחברת הנעורים) ולאחר שבועות נפתח את ההרשמה לחופש.

אופן ההרשמה השנה יהיה מעט שונה. נקיים את ההרשמה בשני ימים נפרדים בבתים הכוללים ('חצבי' ו'צפצפה!'). בכל אחד מן הימים ניתן יהיה לרשום את כל הילדים (כלומר, לא רק את הילדים מאותו הבית / שכבת גיל).

עדכון ופרסום מסודר בנושא יופץ במהלך השבוע הקרוב, כולל פרסום בנוגע לעלויות המעודכנות של החופשה.

בהזדמנות זו אני מבקש להזכיר שהורים אשר ילדיהם לא נמצאים במערכת החינוך כיום, והם מעוניינים לצרף אותם לתקופת החופש הגדול, נדרשים להכניסם לבתים הכוללים כבר במהלך חודש יוני. זאת בכדי לאפשר לילדים (ולצוותים) להכיר אחד את השני ולהשתלב בצורה טובה בבית הכולל לקראת החופש הגדול.

אני מבקש לאחל לכל ציבור וקהילת אשדות יעקב חג שבועות שמח !

אמנון אביגדור,

מנהל חינוך חברתי – אשדות יעקב

לאחרונה אנו חווים מספר תופעות 'לא חיוביות', החורגות מן המקובל סביב התנהגויות של בני הנוער ביישוב. כחלק מהרצון לעסוק בנושא ולבחון איך מתמודדים עימו הזמנו את ההורים למפגש עם מוטי פיקלנר, שעסק ב"מאפיינים עכשוויים של תרבות הפנאי של בני הנוער".

מוטי, עו"ס בהכשרתו, עובד עם נוער במסגרת פרויקטים שונים של משרד החינוך, הקליטה, הרווחה, משרד הביטחון ועוד. מוטי בעל ניסיון טיפולי בעבודה עם בני נוער במסגרות חינוכיות וטיפוליות שונות.

בשל חשיבות הנושא והעניין, כמו גם ההזדמנות ללמידה ההזמנה למפגש הייתה פתוחה לכלל ציבור ההורים ביישוב.

למרות האמור לעיל, לצערי, מספר המשתתפים היה נמוך מאוד ואני סבור שיש בכך פספוס די גדול למי שלא הצליח לפנות את הערב ולהגיע.

לדברי אותם אלו שכן הגיעו, המפגש היה מרתק ונעים. מוטי שוחח עימנו 'בגובה העיניים' תוך שהוא מאיר ומציף סוגיות ולבטים, שכל אחד מאיתנו ההורים מתמודד איתם כמעט מדי יום.

הפקת והגשמת המפגש התאפשרה תודות לסיועה של קרני רימר, מתאמת הרשות למלחמה בסמים ומצילייה במועצה האיזורית, ובסיועו הבלתי נלאה של בארי אופיר מרכז הפעילות של סירת ההורים האיזורית.

ביום ה' האחרון יצאו בני ובנות כיתה ז' למשימת 'החלוץ בודד'. מטרתה העיקרית של המשימה הייתה העצמת האחרייות, הגברת הקשר הקבוצתי, התמודדות עם קשיים, פיתוח יכולות עצמאיות, התמצאות במרחב, ומשימתיות.

התוכנית כללה ניווט לילה משימתי בסגנון פשיטה קבוצתי עד הגעה לחניון לילה. התארגנות בחניון לילה בקבוצות, הכולל הכנת מאהל, מדורה וארוחה חמה. למחרת בבוקר ניווט ומשימות לאורך הדרך.

היה מרתק ומרגש לראות את ילדי השכבה מתמודדים עם הקשיים שחוו במהלך

סיכום דיון מועצת החינוך מס' 6

5. מעקב תקציב 2017. הוצגו נתונים של תכנון מול ביצוע ינואר פברואר 2017 במערכת החינוך. צויין כי בהתאם נעשו צעדים על מנת לעמוד בהגדרת התקציב בהמשך

רשם: גדי נחום

מזל טוב

לשרה בארי, לדני בארי
לניסואי אוריה עם טלי
מזל טוב למשפחה!

מזל טוב!

לאתיקה סיפר וכף משפי סיפר
להולדת הנכד
בן נמרוד ואמית
מזל טוב למשפחה!

הנדון: סיכום לדיון מועצת חינוך מספר 6 תשע"ז מתאריך 26.4.17

השתתפו בדיון

איחוד	דורון רוזנבלום, ענבר אלטר, הילה ברקן
מאוחד	רותי ביסקר, תיקי קינן, אלון גלבו
חינוך חברתי	אמנון אביגדור
אשדוטף	ורד כהן
יו"ר	גדי נחום
חסרים בדיון	אלון גלבו

על סדר היום

1. אישור פרוטוקול ישיבת מועצת חינוך מה – 7.2.2017 - הפרוטוקול אושר.
2. משמעות התיאגוד – יש לבדוק עלויות נוספות של המעבר לתאגיד החינוך וכן תמחור עלויות שוטפות נוספות. הבדיקה וקבלת ההחלטה באחריות מנהלי האגודות הקהילתיות בתאום עם מנהלי המערכת.
3. תהליך 2020 – תיאור תהליך הדיונים בחוגי הבית. השתתפו מעל כ- 70 אנשים משתי הקהילות. הנתונים והתובנות שעלו בדיונים בחוגי הבית הובאו לצוות מצומצם המגבש מודל לחינוך החברתי. מודל זה יובא לבחירת הציבור.
4. התארגנות 'אשדוטף' לקראת תשע"ח – אושרה תוכנית עבודה למבנה הפדגוגי בתשע"ח.

מתוך ידיעון 'אשדוטף'

אני מזמינה אתכם להיות חלק ממערכת החינוך שלנו למספר שעות/ימים באופן קבוע/גמיש.

מי ומכם שרוצה לתרום ולהרתם מוזמן לפנות אלי.

ורד כהן – מנהלת 'אשדוטף'

Veredcohen75@gmail.com

סבתא של היום / שושנה יובל

סבתא fe היום

היא לא כח סבתא באצרות לקנה, הלי שנייט וידייט רוצרות.

סבתא fe היום היא בכלל אחרת.

היא נראית כח אכא, רק יותר מוארת.

סבתא fe היום היא בכלל אחרת

היא כח כל ארת, נוהגת במכונות, שוחה פיט, ומטייפת ברצל אראקס האצרה!

סבתא fe היום היא בן-אדט ENN.

לא כח באצרה.

נכון, אפצמיט קשה לה במדרגות

(ובצטט אט אכא)

אפצמיט יש לה שצרות אפנות

(קצת יש אט אכא)

ויש לה יותר קמטיט בסניט

אל מה?

כאוס...

וצוד כמה הברזיט קטניט...

'אשדוטף' מאי 2017 – כיום המערכת מונה 145 ילדים המחולקים ל-4 גנים, 3 פעוטונים ובית תינוקות מתפתח.

הצוות החינוכי מונה כ-25 עובדות קבועות וכ-10 מחליפות/משלימות.

בימים אלו של תחילת הקיץ בהכנסנו לרבע האחרון של שנת הלימודים, מורגשת תכונה ועשייה רבה בכל הבתים.

בגנים אנו עובדים על שיתוף פעולה וקיום פעילויות משותפות בהם הילדים, נפגשם ופועלים יחד עם חברים מהגנים האחרים ותוך כדי מרוויחים הכרות עם הצוות החינוכי איתו היו בשנים קודמות ואו יהיו בשנים הבאות.

מטרת הפעילויות המשותפות – ליצור מערכת חינוך אחת המאגדת בתוכה את הדומה והייחודי בכל אחד מהגנים תוך מתן הזדמנות לחוויה נוספת לכל אחד מהילדים ונשות הצוות.

בפעוטונים עברנו לסדר יום קייצי בו אנו מטיילים/יוצאים לחצר על הבוקר ובהמשך נוסף פעילויות מים שונות.

בנוסף לעשייה המערכתית קיימות לא מעט יוזמות מבורכות של הצוות החינוכי.

פעילויות עם הורים, קבלת שבת משותפת, ביקור בחצרות אחד של השני, ביקור ב'בית אחדות', פיקניקים משותפים ועוד.

כח אדם הוא הנושא הבער ביותר היום בכל מערכות הגנים באזור. אנו עוסקים ברמה יומיומית בחיפוש אחר כ"א זמני וקבוע. כ"א איכותי וזמין.

זאת ההזדמנות שלכם לקחת חלק ולהתגייס למען החינוך שלנו. עיזרו לנו לאתר נשות/אנשי חינוך מהשורה הראשונה. ספרו למכריכם על החינוך הקיבוצי, על השפע, האתגר והעניין שהוא מזמן ועל הרצון שלנו לגדול ולהתחדש.

הגעתם לגיל פרישה? יש לכם זמן פנוי? נשמח למלא אותו ולהתמלא מכם.

"עתיד החינוך החברתי בידנו..." עדכון שלב הדיונים בחוגי הבית תהליך 2020

במהלך ששת החודשים האחרונים צוות 2020 המורכב מנציגי הורים וחברי מועצת החינוך ובלווי יועצת ארגונית, נפגש, למד וחיידד יחד את העקרונות והערכים המרכזיים לפיהן פועלות מערכות חינוך- חברת קהילתי בכלל והמערכת של אשדוד יעקב בפרט. העקרונות והערכים תורגמו ועובדו לארבעה מודלים אפשריים לחינוך החברתי באשדוד יעקב, על מנת שאפשר יהיה ללמוד את הקשר שבין העקרונות לביטויים המעשיים שלהם בעבודת הנערכת בשטח..

ערכים אילו הוצגו בדיונים שנערכו בחמישה חוגי בית בפני הציבור בשתי הקהילות של אשדוד מאוחד ואיחוד. מטרת חוגי הבית הייתה ללמוד על הכיוונים הערכיים המרכזיים לפיהם יש לבנות תוכנית העבודה העתידית של המערכת וכן ללמוד מהציבור מהם כיווני השימור, השיפור והשינוי הרצויים. הדיונים בחוגי הבית היו פוריים ומעניינים וקידמו שיח בין אנשים שונים מהקהילה תרמו לחידוד מושגים מרכזיים בנושאי חינוך באווירה מכובדת וברוח טובה.

השתתפו 72 אנשים משתי הקהילות.

כאן המקום להודות למשפחות המארחות את חוגי הבית: **משפחת דהן (מאוחד), משפחת שטרית (מאוחד), משפחת פדלון (מאוחד), משפחת לוין (איחוד), משפחת צורן (איחוד).** כמו כן, כן תודה רבה למנחים שהתגייסו לעזור להנחיית הדיונים: **לימור לוין, מיכל אביגדור, ירון קמרינסקי, רות שטיינדל, רונית איתן, ואלון גלבו.**

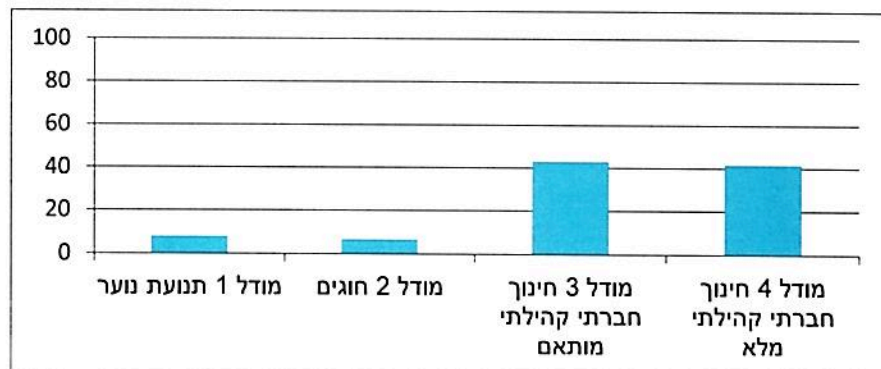
האמירות, התובנות והנתונים שעלו בדיונים ובשאלונים שחולקו בחוגי הבית מעובדים על-ידי צוות מצומצם מהצוות המורחב של 2020 (צוות אסטרטגי). הצוות יפגש במהלך השבועות הקרובים ויגבש מודל עתידי ושינויים מרכזיים של מערכת החינוך החברתי. מודל זה יובא לבחירת הציבור בסיום התהליך (במהלך חודש יולי/אוגוסט 2017).

בצוות המצומצם חברים דורון ורותי מנהלי האגודות הקהילתיות, אמנון מנהל ח"ח, גדי יו"ר מועצת החינוך, רותם אלטמן נציגת המועצה, רונית איתן נציגי ההורים יעל פדהצור אלון גלבו ואורה צורן.

חשוב להדגיש, הנתונים שרוכזו מתוך הדיונים בחוגי הבית **אינם בגדר החלטה**. אלא יותר בכיוון של אמירה עקרונית, ערכים רצויים למערכת החינוך שלנו, כיוון לרוח הדברים שמצפים שיהיו במערכת החינוך החברתי.

מתוך השאלונים עולה בצורה ברורה שהכיוון הרצוי אותו הביעו משתתפי חוגי הדיון הוא של מערכת חינוך חברתית קהילתית. בהמשך לדברים אלו הצוות האסטרטגי יפתח מודל עבודה מעשי. להלן ריכוז הנתונים שעלו מהדיונים ושאלוני המשוב שמולאו על-ידי המשתתפים בתום הדיון:

	מודל 1 תנועת נוער	מודל 2 חוגים	מודל 3 חינוך חברתי קהילתי מותאם	מודל 4 חינוך חברתי קהילתי מלא	
כמה בחרו במספרים	6	5	31	30	סה"כ 72
כמה בחרו באחוזים	8.3%	6.9%	43%	41.6%	סה"כ 100%

ריכוז הנתונים בחירת המודל באחוזים

היגדים שנאמרו בדיונים ונכתבו בשאלוני המשוב:

<p>-פיצול את שכבת א-ג, ד-ו -מספר ילדים גדול מדי בכל בית. -מספר מדריכים מצומצם מדי. -מרוצים מהחינוך החברתי.</p>	<p>"-בגדול" צריך להשאיר את המצב הקיים רק לשפר אותו. -חינוך בונה קהילה בונה חינוך - חגים - נחגגים בנפרד בין שתי הקהילות (סוכות...) -פעילות ביום שישי חשובה ויש להמשיכה.</p>	<p>היגדים על המצב הקיים</p>
<p>-חשוב שהמבנה השכבות יהיה בקבוצות קטנות יותר. -בשכבות הבוגרות יותר מפגשים איכותיים פחות מפגשים. -הפרדת החינוך בין המאוחד לאיחוד. -חשוב שיהיה חינוך חברתי מלא. -החלפת תנועת הנוער -הגדלת מספר מדריכים ביחס לילדים.</p>	<p>-על האגודות הקהילתיות להשקיע יותר בחינוך. -רוצים חינוך קהילתי חברתי, זו הסיבה שעברנו לקיבוץ. -חשוב לחזק את הצוותים בעשרה, ליווי מקצועי -צוות מדריכים איכותי ומשמעותי -בתיים/פעילות נפרדת לכל שכבת גיל.</p>	<p>היגדים על המצב הרצוי</p>

בברכה בהצלחה לכולנו,
גדי נחום וצוות 2020

גשם בשדות / אורה לוטן

בשדות היבשים של ארצי
עדיין יורד גשם
אולי בזכותו של הסתיו
להרטיב צלילים לחים
את שדות העמק,
את שדות ההר,
את שדות חלומותי.
שהנצח יחבק
את יופיו של העמק -
אותו עמק שהוא ביתי
בית חלומותי.

אי שם במרחקים
היו חלומות נעורים
אך המרחק לא יאמן.
עד שהשמים החדשים
כיסו את חלומות נעורי
והפכו את הארץ לבית.

בית לנו ולילדינו,
בית מתחת לשמים
המזרימים את אור הנעורים
שבעבר הלא רחוק
היה עברנו החלומי
שהתגשם...

ברפת נטופה

- בשלב ראשון בודקים מינוי פרויקטור.
- בשלב שני נבחר את החברה המבצעת.
- בשלב שלישי נכין תכניות ואישורי בנייה.
- השלב האחרון- הקמת המכון יהיה להערכתי במהלך 2019.

צוות הרפת מברך ומאחל לחברי וחברות המשקים חג שמח עם שפע של חלב.

מוטי רחמים

תכנון רב שנתי

כדי להעביר ייצור חלב מהחורף לקיץ יש צורך בתכנון רב שנתי וריכוז המלטות בתקופות מסוימות. ההחלטה מורכבת וכרוכה באי הזרעות בתקופות מסוימות והזרעות מרובות בתקופות אחרות. יחד עם זאת לא רצוי שהפרות ימליטו בשיא החום כי זה מקטין משמעותית את תנובת החלב. במהלך החודשים נובמבר 2016 עד סוף אפריל 2017 היו המלטות מרובות, למעלה מ-100 המלטות כל חודש.

מכסה

השנה נוספו לרפת 350,000 ליטר למכסה. כדי לעמוד בייצור המכסה נדרשנו לרכוש 38 פרות לחלב והעומס על החולבים הלך וגבר. כיום אנו חולבים כ-980 פרות במכון קטן וחליבות נמשכות סביב השעון, כמעט ללא הפסקה בין חליבה לחליבה. הצוות נמצא בעומס רב, אך למרות זאת אנו מצליחים לעמוד בלחצים.

יונקיה

סיימנו את בניית היונקיה, עברנו את חבלי הלידה והטמעת שיטת ההגמעה החדשה. ברווחת בעלי החיים מדובר על הגמעת יונקים בפטמות ולא מדלי כפי שנהוג ברוב המקומות. החלטנו לאמץ את השיטה, מה שיוצר עומס כבד על עובדי היונקיה.

ייצור חלב

בכוונתנו לייצר כ-11 מיליון ליטר בשנה זו. בחודשים הראשונים של השנה ייצרנו יותר שומן וחלבון משנה קודמת. להערכתי, בעוד כמה שנים יהיו גם מוצקים יותר גבוהים מאחר ואנו שמים דגש על כך בגנטיקה.

בניית מכון חליבה

התחלנו בתכנון בניית מכון חליבה שיספק את הצרכים לשנים הבאות.

הרגשתי שמיציתי את עצמי - שיחה עם מידלר

כדוגמה חלקות אבוקדו מצויינות הממוקמות בתא שטח זה. שמוליק התנגד נמרצות. בשיאו של ויכוח לוחט, נסענו לראות חלקות אבוקדו הגדלות באדמות ההר ליד רמות מנשה, נזכר מידלר, ולאור ההתרשמות החיובית, השתכנעה ההנהלה, ויצאנו לדרך. הנטיעה הראשונה היתה בשנת 2012 בחלקת 'האדומות' (100 דונם) ומאז אנחנו ממשיכים ברצף. נכון להיום אשדות עומדת על 400 דונם אבוקדו, מחציתם נושאי פרי, ובסוף 2017 נשלים את היחידה ל-450 דונם, כולל שטח קטן בחלקה הקרויה על שמו של **ישראל קנטרוביץ**, חקלאי מפואר, ומראשוני מגדלי האבוקדו באשדות. אני בדעה שצריך לעבד כל מטר אדמה שבא על חשבון לכלוך והזנחה, אומר מידלר, ונטיעה זו מאששת מדיניות זו.

הרהורי פרישה

למרות שמבחינה עיסוקית, עמדנו ביעדים, אומר מידלר, ובכל רגע נתון ידענו לקראת מה אנחנו הולכים, הרגשתי שגרף הטיפוס אצלי מתחיל להתמתן, וכמי שרגיל לטפס במדרון גבוה ולפתע מוצא עצמו במצב של שיוט, הבנתי שזה הזמן לחפש את הריגוש הבא. בשלב מסוים שיתפתי בהתלבטות את חנה אשתי. אמרתי לה תקשיבי, אני מרגיש שהגעתי לתקרת זכוכית. מצד אחד טוב לי ואני אוהב מה שאני עושה ואת האנשים, וכיף לי לראות את המטעים מבלבבים ודור חדש שמצטרף לענף; מצד שני, אני מרגיש שמיציתי את עצמי ורוצה להמשיך הלאה. הסיכום בין חנה לבניי היה שבראשון לראשון 2018 אני יוצא לדרך חדשה.

האיש והמנגל המשך בעמוד הבא

שמוליק מידלר (45) הגיע לאשדות על משבצת של מנהל בננות שכיר בשנת 2004. מי שפנה אליו היה מנהל הבננות הקודם, איציק עוז, שזמן קצר קודם קיבל הודעת פיטורים, וסבר ששמוליק הוא האיש הנכון להחליף אותו. מידלר, באותם ימים גרוש טרי אב לבת ושני בנים תאומים, פגש את חן איתן מרכז המשק, ומהר מאד נוצר 'קליק'. בהמשך הוא ינשא לחנה (באותם ימים גרושה ואם לשניים), תיוולד להם בת משותפת, רות, והשנים יקבעו את מגורי הקבע שלהם בקומה השניה של דירה משופצת. בהמשך יתקבלו כתברים מן המניין. שמוליק מתערה מהר בהוויה האשדותית, הופך מוקד בארועים חברתיים וענפיים, וממלא ללא דופי את שליחותו כאיש הבירה והמנגל. ענף הבננות בהנהגתו מתפתח בהתמדה ל-500 דונם בבתי רשת, ולא ירחק היום בו יפנה אליו מרכז המשק דאז, אורי שובל, בבקשה שיטול לידי את ענף המנגו, שנותר ללא מנהל בעקבות פרישתו של דני מזרחי. עם האוכל גדל התאבון, ובהמשך מקבל האיש הכי גבוה באשדות, פיקוד על שאר ענפי המטעים ובראשם אבוקדו - גידול שאשדות חוזרת אליו במשנה מרץ, אחרי שנים ארוכות של אבדן דרך; ותמרים- ענף וותיק, שמתייצב ועל מספר קטן של זנים בעלי פוטנציאל רווח.

כשעלתה על הפרק נטיעת אבוקדו, נזכר שמוליק, בדקנו שתי חלופות; האחת בזור, בו ישנן חלקות מסורתיות של גדש ובננות, השניה, במורדות סירין, שם ניטעו בשנות השמונים חלקות אבוקדו שלא צלחו ולאחר מכן זיתים שהכזיבו לא פחות, והשטח ברובו נותר מיותר. מה שאותי הטריד יותר מכל, אומר מידלר, היא העובדה שבקרקעות הנטושות שלנו בסירין מסתובבות פרות של שכנינו הבדואים, שמבחינתי זה היה מחזה קשה לצפיה.

אשדות, שעל רקע הנסיון המר בסירין, התלבטה בסוגיית מיקום מטע האבוקדו, לקחה את דן קפצ'וק מבית זרע כפרוייקטור, וזה סבר שמתאים יותר לטעת בזור ונתן

הרגשתי שמיצתי את עצמי - המשך

אתה היית מאלה שהריצו את מנש לתפקיד מנכ"ל 'צמח מפעלים' כי האמנת שבכוחו לשנות סדרי בראשית. האם הוא לא עמד בציפיות?

מנש הוא איש בעל מעוף וראייה רחבה, שמנסה להוביל מהלכים נכונים, אלא שכל מהלך כזה נתקל באין סוף התנגדויות ולכן הדברים קורים לאט או לא קורים בכלל, וסופם שמאבדים גובה. קשה לי לראות את המערכת העיסוקית שלנו, שהייתי חבר בהנהלות שלה, נגועה בתרבות עיסוקית קלוקלת. למרות הקושי, מנש לא מרפה ולא מרים ידיים, ואני מאחל לו מכל ליבי שיצליח.

ימים אחדים לאחר השיחה עם חנה, מרגיש שמוליק שלא יוכל למשוך בתפקיד שנה נוספת, ומבשר למנהלת העיסוקית **עמית אורלנד** שבכוונתו לסיים תוך מספר חודשים. עמית היתה מאד מופתעת, הוא משחזר, והתחלנו לחשוב יחד איך נכון שהדברים יתנהלו בזמן שנותר לי. כבר במעמד הזה, אמרתי לעמית שמבחינתי אורן ראובני צריך לנהל את כלל ענפי המטעים (עד אז ניהל את ענפי הסובטרופים) וכי אם יבוא מישוהו מעליו, זה יוציא לו את הרוח מהמפרשים ואז נאבד אותו. אורן, כך הדגשתי לעמית, הוא מוצר חס על המדף, ומהר מאד מישוהו בעמק או במקום אחר יזהה את הפוטנציאל ויחטוף אותו ולכן הכרחי שאורן יטול לידינו את המושכות, למרות היותו חסר ניסיון, תוך אבטחה שתיתן לו מטריה ניהולית הולמת, וכך נעשה.

אחד מגורמי הסיכון של ענפי מטעים בכלל, ובאשדות בפרט, הם פגעי קרה וברד, שהפכו בשנים האחרונות לתכופים יותר ויותר, ומסבים נזקים כבדים למטעי הבנות ובמידה פחותה למנגו. הקשרים שלי עם קנט (הקרן לנזקי טבע בחקלאות) אומר מידלר התהדקו מאד בעקבות ארועי הקרה שחווינו בארבע השנים האחרונות, ולשמחתי קיבלנו פיצוי שהולם את הנזקים שספגנו. הכסף

המשך בעמוד הבא

כניסתו של אורן ראובני לענף הקלה עליך מאד.

לאורך כל הדרך חשבתי שצריכים ליצור עתודה צעירה לענף, עם עדיפות עליונה לחברי ובני אשדות. זיהיתי באורן את הפוטנציאל מיד כשנכנס, וזה מאד התאים ל-די.אנ.איי שלנו. אורן הוא אשדותי בנשמתו, חבר טוב, איש טוב, ומעבר לזה מקצוען שלמד היטב את תחום המטעים (בוגר תל חי, אגרונום) ובעל אמביציה גבוהה לחפש את הדבר הבא - תכונה שמאד התאימה לי. בתחילת הדרך חשבתי לבנות אותו בהדרגה כאוטוריטה מקצועית, עד שמהר מאד הבנתי שאם אמקד אותו לתחום המקצוע בלבד, זה לא יאתגר אותו, ולכן טבעי היה שיקח את הניהול של המנגו והאבוקדו- תחומים בהם התמקד במהלך לימודיו, והוא נענה לאתגר ולקח אותו באהבה גדולה.

הרגשתי המיצוי שליוותה את שמוליק, נבעה בין השאר מתחושתו, שמבחינה שיווקית העסק שאנו שותפים בו לא מתנהל כפי שהיה רוצה.

במה דברים אמורים?

תאגיד 'צמח מפעלים' שאשדות חברה בו, מסביר מידלר, יכול היה להיות גוף עיסוקי מצויין אלמלא היה נגוע בפוליטיקה. כיצרנים, אנחנו צריכים לשלוט בכל שרשרת הערך כדי למקסם את ההכנסות, והתנאי הבסיסי לכך הוא שביט אריזה אליו מגיעה מרבית התוצרת שלנו, יתנהל בצורה עיסוקית פרופר, ויביא את התמורה המירבית למגדל. כנ"ל בנושא השיווק. כתוצאה מהעדר שליטה שלנו בחלק ממרכיבי הערך, הדברים קורים לאט או לא קורים בכלל ושכרנו יותר בהפסדנו; זאת בשונה מגופים דומים לנו שרצים קדימה ומתנהלים בצורה פשוטה חכמה ויעילה. הייתי מצפה שצמח תתנהל בצורה עיסוקית ותניח את הפוליטיקה בצד, אבל לצערי זה לא המצב היום.

הרגשתי שמיצתי את עצמי - המשך

מאומץ מגרעין 'צברי', נקראת 'הר חרמון פרוייקטים'. החברה עוסקת בפרוייקטים לחקלאות בעיקר מול לקוחות קיבוציים, ומתמחה בהקמת בתי רשת לבנות, מנגו, שסק, אפרסמון וליצי. לעסק הפרטי, מדגיש מידלר, הקדשתי חלק שולי מהזמן, אולי עשרה אחוז, וראה זה פלא: אף לא אחד אמר שהבנות לא מוצלחות כי אתה משקיע המון זמן במנגו או בתמרים או באבוקדו. בחרו להגיד שאני מתעסק ברשת ומכאן חוסר תשומת הלב שלי לדברים האחרים, בעוד שאני סבור ששמרתי על הגבולות בצורה מאד ברורה. בשלב מסויים רשמו אותי משאבי אנוש לקורס מרכזי משק, צעד שהיה בו משום הבעת אמון בי מצד המערכת. התחלתי לחשוב אם זה הכיוון הרצוי לי, ולבסוף ויתרתי, משום שחששתי להשאב למין מלכודת דבש.

שמתקבל מ'קנטי' בעקבות ארועים אלה, עשוי, אם עומדים נכון על המקח, להצטבר לסכומים גדולים, ויש מי שסבור שמרוויחים פה כסף, אלא שזו אשליה אופטית, משום שאת הכסף שמתקבל מהביטוח אתה לא מפקיד בבנק וגוזר קופון, אלא משקיע מיד בבניית בתי רשת חדשים. ביום העבודה האחרון שלי באשדות, לקחתי את 'קנטי' אלי והצלחתי למנף סכום כסף שיסייע לשקם שטח נוסף שנפגע בקרה האחרונה. בשנים האחרונות, מציין מידלר, הקדשתי לנושא הפיצויים זמן ואנרגיה שבאו על חשבון דברים אחרים, ואני סבור שראוי שהמנהל העיסקי יהיה מעורב יותר בנושא הזה.

אמירה שתמיד נכונה, קובעת שיותר מאתגר לבלום סוסים דוהרים מאשר לרדות בשוורים עצלים. 'את שמוליק יקשה לנהל', אמרה עמית אורלנד בערב הפרידה ממנו שנערך במצפה אבנר, 'אבל מאתגר ומעשיר'. כמי שרואה כמה תהליכים קדימה, אומר מידלר בתגובה, קשה לי כשמרימים לי 'הנד ברקסי' (מעצור יד). בני לבין עמית היה חיבור טוב, הוא מסביר. היא מנהלת שיטתית, שרוצה לבנות דברים בצורה מחושבת ומאורגנת. אני איש של משימות; חולם, ורץ להגשים. השילוב בין שתי הגישות המנוגדות לכאורה יצר איזון, משום שאם אתה רץ מהר מדי אתה עלול להשאיר דברים מאחור. בשורה התחתונה, ולמרות מחלוקות שהיו ביני לבין עמית, עבדנו בהרמוניה, ועובדה שעברנו את גודל יחידת האבוקדו שקבענו לעצמנו בתחילת הדרך. אחת הסיבות שעשו לי חשק להשאר באשדות, גם כאשר פזלתי החוצה, אומר מידלר, זה הרכש של צעירים שנכנסים לענפי המטעים ובונים לנו דור עתיד מצויין; מצד שני, חשתי שאם אני רוצה לפרוץ למחוזות חדשים, כעת הזמן הנכון, ולא בעוד עשר שנים, כשאהיה מוצר פחות חם על המדף.

הקונפליקטים מול המערכת נבעו בין השאר מעסקים שניהלת מחוץ לאשדות ...
החברה שהקמתי, במטרה לסייע בפרנסת משפחתי המונה שישה ילדים (בתוספת חייל

הרגשתי שמיצתי את עצמי - המשך

הבת הבכורה שלי ספיר משרתת בצה"ל כמפעילת 'האמרי' קרבי ובעוד מספר חודשים תשתחרר. הבנים התאומים עילאי ורייף בייב בוחנים מסלול של ספורטאי מצטיין, אחד בתחום השחיה השני בכדורסל.

מאז שהלכת, כמות הבירות במקרר של ענף המטעים רק גדלה...

בירה זה חלק מתרבות של עולם מפוכח וגם בריא, שמתחברת היטב להכל. כאחד שעוסק בספורט: רץ, שוחה, עושה ספינינג, אני משוכנע שאין דבר טוב ובריא מלבוא הביתה בידיעה שמחכה לך כוס בירה צוננת...

אבנרון

נשמעו גם אמירות שהמאוחד הצליחו בבנות בעוד שאנחנו לא כל כך
בשנים האחרונות בנות המאוחד בראשות יורם כץ, שאני מעריך מאד, הצליחו יותר מאיתנו, בעיקר משום שהשטחים שלהם נפגעו פחות מקרה, אבל היו לא מעט שנים שהמצב היה הפוך.

לאחר שסיימת באשדות, דומה שהחיים העיסקיים שלך יותר פשוטים...

ידעתי שהתנאי לשרוד בשוק ההולך ומתפתח של בתי רשת בארץ, הוא התייעלות מתמדת תוך שמירה על מתח רווחים נמוך ועבודה בהיקפים גדולים. החברה שבבעלותי מעסיקה חמישה צוותים עצמאיים ואני בונה בכל הארץ. פעילות נוספת שאני מעורב בה היא במסגרת תאגיד 'בנות החוף', שם אני מנהל סדר גודל של 2000 דונם של החותרים וכפר גלים ובנוסף משמש כפרוייקטור בתאגיד. כמי שבא מעמק הירדן, אני יכול להעיד ש'בנות החוף', הוא גוף חזק (לא רק בבנות) שמתנהל בצורה עיסקית מדהימה ובמנטליות שונה לחלוטין משלנו, עם מנכ"ל מאד מוצלח שאני משמש יד ימינו.

ואשדות?

מאז הצבא עברתי מספר רב של מקומות: אפיקים שם התחנכתי, קנדה, בית זרע, מנחמיה, אשדות מאוחד ומעגן, אבל מאז שדרכתי באשדות איחוד זה הבית ולא זזתי. אשדות היא המקום שאני הכי אוהב בעולם: האוירה, החברים; כיף לי פה. אבל, (הוא מצנן את ההתלהבות...), להגיד בוודאות שאשאר כאן בכל תנאי? לא יודע. בכל מקרה, אני מקווה להתחבר בשלב כזה או אחר להנהלה העיסקית של אשדות, כי אני חש שיש לי הרבה מה לתרום.

גם חנה אשתך עשתה כברת דרך ארוכה...

חנה עבדה ביצ'ל תמרי ומשם הגיעה לחינוך. אחרי שהכרנו ראיתי שהאנרגיות שלה לא במקום שהיתי רוצה, וביחד דחפנו לכיוונים אחרים כמו ספורט (מדריכה מוסמכת ב'בית אילי) ונדליין (אנגלו סכסון) חנה קמה כל בוקר לעולם משתנה ובאנרגיות מדהימות.

ביכורי הדור הצעיר

אורן ראובני, בן הדור השלישי – מנהל ענף בקיבוץ!

(80 יזמו והקימו צוות שנועד להביא צעירים, בני הקיבוץ, לעמדות ניהול בקיבוץ, אני יודע שהם הניעו את המזכיר לעסוק בנושא, את מועצת הקהילה, את משי"א, ואת ההנהלה הכלכלית. במסגרת הזאת הם הגיעו אלי, שאלו מה אני לומד ולאחר ששמעו שמדובר בחקלאות הם הציעו לי להתחיל לעבוד בתחום הלימודים שלי, במטעים.. כשסיימתי את הלימודים ביקשה ממני הנהלת הקיבוץ, שאעבוד במטעים במשרה מלאה, אמרו לי תעבוד שנה, שנתיים, תחוש את השטח, נחוש אותך ואז נראה לאן נתקדם.

בגילי, כבר למדתי להעריך את הילדות הטובה שלי, את הנעורים ואת הטוב של

אשדות יעקב, יש לי אפס תלונות לקיבוץ הזה, אני מרגיש שהקיבוץ היה איתי פֶּר לאורך כל חיי כאן, ולכן נהייתי פטריוט מושבע שלו וחשוב לי להחזיר לו ממה שקיבלתי, אז הסכמתי לפנייה.

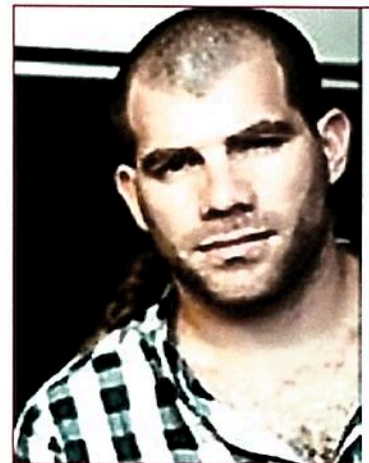
הקליטה שלי בענף המטעים הייתה על ידי **שמוליק מידלר**, מנהל הענף. שמוליק לקח אותי כפרויקט והשקיע בי את מיטב זמנו בניסיון להעביר אלי את ידיעותיו ודעותיו בתחום המטעים ובתחום הניהול. מאד נהניתי מהזמן עם שמוליק, למדתי ממנו המון, זאת גם ההזדמנות שלי להודות לו באופן אישי, על האמון ועל הדחיפה קדימה – **שמוליק תודה רבה!**

כחודשיים לאחר תחילת עבודתי כאיש צוות, מוניתי למנהל הסובטרופיים (מנגו, אבוקדו). כחודשיים אחר כך שמוליק הודיע שהוא עוזב את ניהול הענף. שאלו אותי אם אני מוכן ואם אני מעוניין לקחת על עצמי את ניהול כל ענף המטעים. הציגו לי את גודל התפקיד, את האחריות הגדולה, את מורכבות של ניהול ענף כה גדול, את הקשיים הצפויים, ואני למרות חוסר הניסיון שלי ועם הרבה חששות ראיתי בזה אתגר גדול והחלטתי שאני לוקח אותו ביחד עם העובדים הוותיקים בענף. הסבירו לי שזה עסק עם 198 בעלים (כל חברי הקיבוץ) שלכל

המשך בעמוד הבא

ארוע יוצא דופן בקיבוצנו, **אורן ראובני** בן הקיבוץ, דור שלישי, בן 30 התמנה למנהל ענף המטעים- אחד הענפים הגדולים של הקיבוץ: 700 דונם סוב-טרופיים (אבוקדו ומנגו), 500 דונם בננות, 200 דונם תמרים. כבר הרבה שנים שלא היה לנו מנהל ענף צעיר שהוא בן קיבוץ.

איך זה קרה? הלכתי לשאול את אורן

אורן: אני חושב שזה מתחיל בילדות שלי פה שהייתה ילדות נפלאה, וכשאני חושב לאחור, אין שום דבר שהייתי רוצה לשנות בה. בגלל הילדות הטובה הזו, פיתחתי אהבה גדולה מאוד לקיבוץ הזה, אני אוהב את המסורת שלו, את האנשים בו, את צורתו החיצונית. בנוסף, בבית שלי תמיד שמעתי סיפורים על העבר וההיסטוריה של הקיבוץ, מה שגרם לי לאהוב גם את עברו של הקיבוץ.

כשגמרנו להיות ילדים הלכתי לצבא, אחרי הצבא נכנסתי לעבוד כמדריך נעורים (חוויה מדהימה), עבדתי כמה חודשים בארה"ב וחזרתי לקיבוץ, לא עשיתי טיול גדול במזרח הרחוק ולא בדרום אמריקה, ורוב השנים, עד שיצאתי ללמוד, חייתי כאן, באשדות בעבודות שונות, בעיקר בחינוך. לפני 4 שנים יצאתי ללימודים במכללת תל-חי, ביו-טכנולוגיה / חקלאות ונהייתי אגרונום.

כשנה לפני סוף הלימודים שלי, **משה אריאלי** ז"ל ועודד גפני יבל"א (שניהם עברו את גיל

שבועות תשע"ז

אורן ראובני מנהל המטעים - המשך

לתפקיד לקלה וחלקה. הם ומשתפים איתי פעולה, הם מלמדים אותי, מחזקים אותי, תומכים ומלווים, ואני יודע שזה לא מובן מאליו ומאד משמח אותי שזה כך.

מעבר למבוגרי הענף יש איתי את **עוז גורן** שהוא עילוי מבחינת עבודה, עובד קשה,, לא מתלונן, לא מתבכיון, לומד מהר ויודע לעשות הכל, אני רואה בו מתנה לענף ולי. בנוסף עליו הכנסנו לנושא ההשקיה את **טמסגן** שגר באשדות מאוחד, **יניר שטייננוג**, עוזר לנו ואני בתחושה שיחד, אנחנו צוות מנצח.

אני מאמין שהמטעים ייָראו איך שניָרָאָה צוות העובדים. צוות בריא ומקצועי יביא למטע בריא ואיכותי ולכן בניית הצוות, שמירה עליו וקידומו זו בשבילי משימה לא פחות חשובה מטיפוח הפרי. במסגרת זו הבאתי לניהול הבננות, את **נדב יוספיאן** (בן קיבוץ אושה), אמנם אין לו ניסיון בניהול בננות, אך אישיותו תאפשר לו, לדעתי, להיות אחד הטובים בתחום (אני בטוח) ולהביא תוצאות איכותיות. נדב הוא חבר שלי כבר מספר שנים (גם למדנו יחדיו) ויש אולי אנשים שירימו גבה לבחירה כזו, יחד עם זה אני מעדיף שחבריי הקרובים יהיו אנשים ברמה גבוהה, רצה הגורל וגם את האנשים שעובדים איתי אני מעדיף ברמה הגבוהה. בנוסף ידעתי שהעבודה שלי איתו תהיה טובה וזורמת, חשבתי שהוא מתאים לניהול הבננות בגלל האישיות שלו ומוסר העבודה. מעבר לזה נדב הוא בן אדם שאוהב ללמוד, בן אדם חברותי שאני משער שהוא יהיה הדבק של הצוות ולכן היה חשוב לי שהוא יתקבל לניהול הבננות, יש לומר שבגלל המורכבות לא לקחתי חלק בתהליך בחירתו.

אז איך נביא צעירים לקיבוץ ?

קודם כל יש כאן היום קבוצת צעירים נעימה ותוססת, ארד בן דוד, סתיו הראל ובן זוגה רונן, ענבר (חלף) ויונתן חניקיס, חלי וגיא אלטר, שחף שיפר, נדב (שהוזכר למעלה) ועוד

סוף בעמוד הבא

אחד מהם זכות להעיר, להביע דעה, הבנתי שבתור בחור צעיר שלוקח תפקיד כזה אני אהיה תחת זכוכית מגדלת שתגדיל כל טעות שלי ודווקא הקשיים האלה מאתגרים אותי, מעוררים אותי, ממלאים אותי באמביציה.

יש לך מטרות בניהול המטעים ?

כאגרונום, המטרה שלי היא למצות את 100% הפוטנציאל של ענף המטעים. אני יודע שזה קשה, אולי אפילו לא אפשרי ובכל זאת אני שואף למושלם, קשה לי עם בינוניות. ואני מאד תחרותי, קשה לי לראות שיש קיבוצים עם פרי יותר יפה משלנו, ואני יודע שבהמשך, הפרי שלנו יהיה הכי טוב, הכי יפה. האבוקדו שלנו כבר מאד קרוב לזה, המנגו והבננות בדרך לשם.

אבל יש דילמה, כאמור. כאגרונום אני שואף שהפרי שלנו יהיה הכי... יהיה מושלם, אלא שכמנהל אני צריך שהפרי שלנו ירוויח הכי הרבה וזה לא תמיד קשור אחד לשני. כי כדי להגיע לפרי יפה צריך להשקיע משאבים שכמובן יורדים מהרווח ולכן כמנהל, צריך, לפעמים להתפשר על איכות, לעשות דברים שהם לא איכות נטו, כדי להגיע למקסימום רווח.

שמוליק עשה, לדעתי כמה מהלכים מבריקים לטובת הצלחת הענף. למשל שתילה צפופה בבננות שתביא ליבול אדיר, למשל שבחר לשתול את זן האבוקדו - **ג'ים**. כולם אמרו לו שזו שטות, שזו טעות, שלא יצלח. היום מסתבר שג'ים הוא זן האבוקדו המוביל ואנחנו עם הכי הרבה דונמים מהזן הזה.

אני מאמין שחלק משמעותי בניהול ענף, זה ניהול אנשים שזה פרויקט גדול. בשבילי לנהל אנשים עתירי ניסיון כמו **גל מלמוד** שהוא גם בן דוד שלי וגם כפול ממני בגיל ובידע זו זכות גדולה, או **בנצי בן-נאים** שהיה מדריך שלי בחברת הנעורים. אנשים שאני יכול בעיקר ללמוד מהם ועכשיו אני מוגדר כמנהל שלהם ויש בזה קושי. אני חושב שאם אני הייתי אחד מהם, היה לי קשה לקבל אחד כמוני, אבל הם עשו את הכניסה שלי

שבועות תשע"ז

אורן ראובני מנהל המטעים - המשך

נר נשמה - מאי

כ"ז אייר תרצ"ז	8.5.1937	יוסף	כ"ץ
ז' סיון תרצ"ח	6.5.1938	דבורה	זלקינד
כ"א אייר ת"ש	28.5.1940	שמעון	רוזנבאום
כ"א אייר ת"ש	29.5.1940	ראובן	סבריונסקי
י"ג סיון תשי"א	25.5.1945	ראובן	קנדה
ג' אייר תשי"ח	12.5.1948	שלמה	בירקנפלד
ט' אייר תשי"ח	18.5.1948	יצחק	לביא
י"א אייר תשי"א	12.5.1951	שלמה	שריקי
ג' סיון תשכ"א	18.5.1961	בובה	לרנר
ד' אייר תשכ"ב	8.5.1962	אורית	הראל
כ"ז אייר תשכ"ט	15.5.1969	אסתר	יעקובסון
כ"ד באייר תשל"ג	26.5.1973	שרה	גלי
י"ט באייר תשל"ו	19.5.1976	מרים	טפר
כ"א אייר תשל"ו	21.5.1976	מרים	פלג
כ"ז אייר תשל"ז	16.5.1977	ראובן	גנר
י"ח באייר תשל"ט	15.5.1979	יוסף	עודד
י' באייר תשמ"ב	3.5.1982	חנה	ספיר
י"ד אייר תשמ"ב	7.5.1982	מרים	היימן
כ" ניסן תשמ"ט	5.5.1989	יעקב	לוזי
כ" סיון תשנ"ט	4.5.1999	גמליאל	בעבור
א' אייר תש"ס	6.5.2000	פרידה	גולדברג
י"ב אייר תש"ס	17.5.2000	משה	מלמוד
כ"ח ניסן תשס"ה	7.5.2005	בונייה	זק
י"ד אייר תשס"ה	22.5.2005	נוח	כהן
י"ב אייר תשע"ב	4.5.2012	מוינה	דוד

טובים וטובות, כך שאפילו אשתי הטריה יעל מוצאת כאן חברה עניין והנאה, ובחירה שנגור כאן ביחד.

איך נביא עוד צעירים?

מהמקרה שלי אני מסיק שאם מישוהו בוגר מהקיבוץ (רצוי בעל תפקיד מרכזי בעבר או בהווה) יפנה לבנים ולבנות ויגיד להם "בשם הקיבוץ אני אומר לך אנחנו רוצים אותך" זה יהיה מניע רציני לבן/בת לחזור לקיבוץ. מחוץ לקיבוץ יש המון בנים ובנות משק מוכשרים להפליא, חלקם לא יחזרו לכאן לעולם, חלקם לדעתי מחכים שיפתחו להם את הדלת שיזמינו אותם, לפעמים הם אפילו לא מודעים לזה, אבל כשיפנו אליהם זה יחדור לליבם ויאיר / יזכיר את הרצון הזה. יבהיר – "וואלה, רוצים אותי בבית שלי" והם יגיעו.

תודה לאשדות יעקב על האמון הרב. מקווה להגשים את התקווה שתלו בי. מקווה שאוכלוסיית הצעירים באשדות תגדל ותגדיל את הקיבוץ הטוב הזה.

מזל טוב לאורן ויעל!

חג שבועות שמח!

רשם והתרשם: יונתן אלתר

מזל טוב

**פראי ואריק ראובני
פניסואי אורן עם יעל
מזל טוב לכל המשפחה!**

ארכיון אשדות יעקב איחוד

על הטיפול בגילאי ביה"ס

לרכוש ולהשגים של הרכוש שתופס את עיקר המחשבה בחיים הפרטיים; אין דאגת התכלית ושאלתה; אין פינה פרטית ואין כמיהה לה, אין אותה ההגבלה באפשרות העשייה וההגשמה. שטחי הפעולה רבים והאפשרויות גדולות. אין פחד המחר; אין דאגה לקראת היום בו יעמוד ברשות עצמו ויחד עם זאת הם חופשיים יותר ואפשרות פיתוח כוחות רב גוניות ובתנועה רחבה נותנים להם הרגשת בטחון שלמה ויסודית. היוצא מדברינו הוא שאנו איננו כלל וכלל קריטריון לבנינו. אם כך – איך נמדדס? מהו הקריטריון לפיו נעריך את בנינו ואת הישגיהם ונדע לנחש מה יהיה דרך חייהם ויכולת הגשמתם. התשובה פשוטה: לעת עתה אין קריטריון כזה ומשום כך השאלה 'מה נעשה שחינוכינו יוליך למטרה?' נעשית מסובכת וחריפה יותר.

העובדים עם גיל ביה"ס מתחלקים לשני סוגים: מורים ומטפלות. הראשונים – תפקידם מוגדר – במקצת לפחות. דרכי ההשתלמות יותר סלולות והיקף אחריותם הפורמלית נתון פחות או יותר. ואילו המטפלות – עבודתן במובן הגופני קשה ביותר, היקף אחריותן אין לו שיעור, דרכי ההשתלמות אינן ידועות והקשיים רבים עד מאד. שונה עבודת הטיפול מכל עבודה אחרת – אם בחקלאות, אם בטיפול בחי או בדומם.

המטפלת בראותה את חניכה היא שואלת לעתידו. היא רואה בו אדם ורוצה בטובו, על כל גווני הטוב ועל כל התוכן הרב-משמעות של הטוב לגבי אדם. והחרדה רבה. בימי המחלה תגדל החרדה. אין לה אז מנוחה נפשית לא בעבודה ולא אחריה. הערב והלילה נהפכים לשעות ציפיה ותהייה והיסוסים קשים וכבדים.

המטפלת באה לעבודה זו בלי הכשרה, כי מוסדות להכשרת מטפלות אין. ספרות מקצועית בנושאים הקרובים לליבה אשר תמצא בהם תשובה לספקותיה והקלה בלבטיה, גם זו איננה. נשאר המטפלת

הסוף בעמוד הבא

הכתבה הבאה (לאחר קיצורים קלים) הופיעה ביומן 837 מיום 5/1/1943. היא נכתבה על יד **יצחק בן יצחק** אודותיו לא ידוע לנו דבר, שמתמקד בעבודת המטפלת ומשווה עבודה זו לעבודת המורה. מעניין היה להשוות את עבודת המטפלת היום "במשטר" ליברלי" לעומת עבודתה בחברה אידיאולוגית. ומעניין עוד יותר להתבונן כיצד החינוך נגזר ממגמה של ציבור החי בערבות ההדדית ומכוון את עצמו לאותה מטרה.

להלן דבריו של יצחק בן יצחק. תודה לאירית גל על הקלדת הכתבה.

חג שמח,

שואל ינאי

חיי הקולקטיב יצרו ענף אחד שאינו קיים בחיים הפרטיים. כל שאר הענפים קיימים גם מחוץ למשק. פרט לענף הטיפול בילדים בגיל ביה"ס, שהינו יצור חדש חסר תקדים. אמנם ישנן פנימיות שונות בעולם ובארץ, אבל אין פנימיה על יד ההורים. זה משנה את עבודת המטפלת מקצה לקצה.

עומדים חברי קיבוץ ופניהם לדור הגדל. הישלים את פועלם? היש לאל ידו של הדור הצעיר, דור ההמשך, להשתחרר מן המעצורים שהינם כאבני נגף בדרך חייהם הציבוריים? ובהתבוננם הם רוצים למצוא מענה לשאלה גדולה ומכבידה: מהם כוחות הנפש של ילדינו שישמשו להם כמשען בהגשמת המשך והשלמה למפעלם? ההורים משווים את הבנים לעצמם והמסקנה אינה מספקת. שונים הם הבנים מאיתנו ההורים, אין אותה הרגשה אותה התלהבות; ובהרהוריהם חפצים הם שהבנים יהיו דומים להם עצמם בכל אותן התכונות ובכל אותה ספציפיות שלהם. ברם, מסיחים הם הדעת מזה שלפנינו, אופי אחר ושונה לגמרי. בני הקיבוץ גדלו בתנאים שונים בהחלט מכל פרטי חייהם וכיצד ידמו להורים? לא אותו אקלים; לא אותה הסביבה הכלכלית; לא אותה סביבה רוחנית; אין כלל אותה הנטייה

ארכיון אשדות יעקב - סוף

תהיינה קבועות יותר מכל עבודה אחרת. לכן זקוקה מטפלת לתקופה מספיקה של חופש, כדי להשקיף על עבודתה ממרחק. להרגיע את עצביה ולהתכונן בנפש ובידיעות לקראת העבודה מחדש. היא צריכה להשתלם. עליה לבקר במוסדות חינוך אחרים. לבוא במגע עם מטפלות אחרות להכיר את בעיותהן ואת בעיות החינוך והטיפול בכללן.

התנועה הבין קיבוצית החלה בסימנריון למטפלות. עליה להרבות ולהרחיב מפעלים אלה כדי לתת למטפלת השקפת עולם חינוכית ודרך לפתרון בעיות הטיפול.

ועל הכל עזרת הציבור. יחס של כבוד יעורר אותנו יחס מצד הילדים למטפלת, זה יעורר את בטחונה ויגביר את ההתמדה – כל אלה לטובת הילד, לטובת המוסד המחנך, לטובת הציבור ולטובת הדור הגדל – דור ההמשך והמגשים אשר יהיה משוחרר מנטל ההרגלים שלנו, שהינם לרועץ לנו בחיי השיתוף והחברה. עלינו לטפח את מוסדות החינוך שיוכלו לצעוד לקראת מטרותינו.

יצחק בן-יצחק

דור מחדש ויוצר איננו זורק אל גל האשפה את ירושת הדורות. הוא בוחן ובודק, מרחיק ומקרב. ויש שהוא נאחז במסורת קיימת ומוסיף עליה. ויש שהוא יורד לגלי גרוטאות, חושף נשכחות ממרק אותן מחלודתן, מחזיר לתחיה מסורת קדומה, שיש בה כדי להזין את נפש הדור מחדש.

ברל כצנלסון

בודדה בהלך רוחה הכבד. גם הניסיון בעבודה שנצטבר איננו יכול עדיין לקבוע הלכה ולהתוות דרך. הקשיים הגופניים ויותר הרוחניים מכבידים לכן ללא הרף על המטפלת.

נוסף לכל הקשיים שתוארו לעיל, שאין להימלט מהם – עכ"פ בשנים הראשונות בעבודה – ישנם קשיים אחרים המרגיזים את המטפלת עוד יותר וגורמים לעזיבה ואי התמדה בעבודה. ובזאת נקודת התורפה העיקרית בענף זה. אלו הקשיים הבאים מצד ציבור הבוגרים וביחוד ההורים.

נהרהר נא בדבר: החלטנו על טיפול משותף. ידענו שהילד ימסר לידי מטפלת ולידי מורה ועבודתם תהיה מכוונת ע"י ועדת החינוך. ו. החינוך מצידה אחראית בפני הציבור שיש באפשרותו באסיפה בדרך חברית ורצויה, להשפיע על מהרץ החינוך. אבל במציאות – חורגים הדברים מדרך זו. כאשר להורים נדמה כי נעשה איזה עוול או משגה הרי הם מבקרים את העובדת ביקורת קשה. וזאת יש להדגיש בוודאות: הממוצע של השגיאות ששוגות המטפלות כלפי החינוך – במובן האובייקטיבי – ודאי קטן מהממוצע ששוגים ההורים. יכולת השיפוט האובייקטיבי רבה אצל המטפלות מאשר אצל ההורים. תהיה מה שתהיה השקפת ההורים על מעשי המטפלות, בכל אופן אין זו צריכה לגרום לרפות את ידיהן. כי על ידי זה אין המטפלת עולה במקצוע, אלא ידיה רפות ועזיבת הענף מחלה כרונית היא.

אין ספק שהקשר בין המטפלות וההורים צריך להיות אמיץ ומתמיד. דינים וחשבונות לכל תקופה קצרה. אין צורך להרחיב את הדיבור כדי להוכיח שרק הקביעות

וההתמדה בעבודה תיצורנה את חבר העובדות בטיפול, תהיינה מומחיות בגישה, בטוחות במעשיהן ותהיינה יסוד ומורות דרך לבאות לעבוד איתן. המטפלת מוכרחה לעבור תקופת גישושים של שנים מספר ורק אחריה היא יכולה להשקיף על עבודתה בשקט נפשי ולצעוד צעד בטוח. מוסד החינוך של הקיבוצים לא יתבסס כל עוד המטפלות לא

פניני עבר ביומני אשדות – חלק ד'

אנו מבקשים את הציבור למלאות אחרי כל ההוראות שניתנו למצב המיוחד ולא לפרשם כפי שרצוי לו.

הודעות מהמטבח:

עובדות המטבח מבקשות את החברים המאחרים בשתיית תה בערבים, לא לפזר את הספלים על כל השולחנות, אלא להביאם אחר גמר השתיה לחלון המטבח. פיזור הספלים גורם עבודה מיותרת לעובדות. ועוד בקשה מהמטבח למבריאים, שבבואם לחדר האוכל לארוחת מנחה, יגשו לחלון לקבל מנה מבריא.

בריאות

לפי דרישת הרופא יש להפסיק את הביקורים בחדר החולים. הכניסה לחדר החולים אסורה בהחלט. על עובדי המטבח מדי פעם בפעם לרחוץ את ידיהם בליזול. יש חשש שאחד הגורמים הם המים הרעים של דלהמיה. עד עכשיו לא עלה בידינו להשיג חומר חיטוי למים. גם ההשתדלויות של הממשלה לא הועילו.

קנו תוצרת הארץ בלבד..

בקשר עם סכיני גילוח, יש עוד מספר חברים שאינם מסכימים להפרד מסכין החוץ. סיכמנו להפסיק לגמרי את קניית הסכינים מתוצרת חוץ ולחפש סידור מתאים לחברים בעלי הזקן הנוקשה.

מהסנדלריה מעירים, כי חברים רבים משתמשים במגפיים, גם כשמזג האוויר מאפשר את השימוש בנעליים. יש לדעת כי המגפיים מיועדות רק לימי גשם ובוץ, כשאין אפשרות להסתפק בלעדיהם.

נגריה: בשבתות נכנסים חברים באין רואים לנגריה ולוקחים חומרים, מוציאים כלים מהארונות ועושים דברים שונים לצרכיהם. למחרת בבוא העובדים לנגריה אינם מוצאים הרבה כלים במקומם, או שמוציאים אותם מקולקלים.

ועדת האספקה הקטנה

מבקשת מאת החברים להחזיר לה את 'ראשי' שפורפרות משחת השיניים לאחר שהוריקון. דרישה זו באה מקופ"ח ולא נוכל לקבל משחת שיניים בטרם נחזיר להם את הראשים מהשפורפרות הקודמות. כמו כן מודיעים לחברים שחודש דבר השחזת סכיני הגילוח ועל החברים להקפיד במסירת הסכינים להשחזה ולא לזרקם.

מהמחסן - בין החברים החדשים שורר אי רצון על ביקורי המחסנאית בחדרים. יש להעיר שזה נהוג מימים ימימה. הגורם לזה הוא ההתרשלות של הרבה חברים במסירת בגדים וכלי מיטה לכביסה וע"י זה מצטברים אצלם במשך הזמן הרבה בגדים ולבנים בלתי נקיים. זה מקשה מאד על המחסן במילוי תפקידו ולכן מוכרחה המחסנאית לעשות ביקור מזמן לזמן בחדרים.

חברים מתרעמים על שאינם מקבלים מהמחסן בכל שבוע ממחטות. אנו רוצים להסביר שבגלל הבזבוז היוצא מהכלל שהחברים נוהגים בממחטות הן הולכות לאיבוד במידה מבהילה. אם נרצה לספק את כל החברים בממחטות יצא לנו לקנות 4 תריסר נוספים מדי שבוע בשבוע.

ממערכת היומן - אנו שמחים להודיע שסוף סוף נרכש והגיע למקום הרטטור החדש. מעכשיו יש לנו כל מערכת הכלים המשוכללים להדפסה (מכונת כתיבה ורטטור). יומן זה נדפס כבר ברוטטור החדש.

שונות - מהמטבח – עובדי המטבח בדלהמיה מבקשים להודיע: החברים מתבקשים לא לכוון את הרדיו בזמן האוכל, את המוסיקה במילא אינם שומעים אולם מגדילים את הרעש, שגם בלאו הכי גדול הנהו, ברעש זה אין באפשרות העובדים לעבוד.

הודעה – על השומרים לא לשכוח לאף רגע את תפקידם האחראי כיום בשמירתם בנקודה על הרכוש ועל הנפש ולהיות ערים ורואים כל דבר אשר מתרחש מעבר לנקודה.

פניני עבר – חלק ד'

הודעה מהמשתלה

אנו מסדרים ארגזים בשביל נייר נקי של עיתונות, חוברות וכו'. הנייר הזה חשוב לנו מאד, כי הוא ישמש לאריות שתילי עציצים. החברים מתבקשים לשמור על הנייר הנמצא ברשותם ולהכניסם לתוך הארגזים.

אזהרה בעניין הפילטר - ישנם חברים הסוברים שהפילטר כבר מסודר והברזים נותנים מים מוברים (כך במקור) להוי ידוע שלעת עתה אין הפילטר מספק מים נקיים.

לשאלת המים בדלהמיה - זה חודשים רצופים שבשעות הערב בין 5-7 בעת שרוב החברים חוזרים מהעבודה ורוצים להתרחץ, נפסקים פתאום המים. במקלחת מתאסף מספר גדול של חברים (ובמקלחת שלנו אין זה כל כך נעים) ומחכים עד אשר מרחם מישהו בחוץ וסוגר את הברז. צריך לדעת שבשעות אלו צריך לסגור את הברזים, כי אין לגזול את זמנם היקר של החברים.

הודעת בטחון - על השומרים לא לשכוח לאף רגע את תפקידם האחראי כיום בשמירתם בנקודה על הרכוש ועל הנפש ולהיות ערים ורואים כל דבר אשר מתרחש מעבר לנקודה.

בשאלת היומן - הוחלט לברר עוד מספר מועמדים על אפשרות של כניסתם לעבודת הדפסת היומן.

לשם אמון בעבודת הסטנוגרפיה ולשם פיענוח הפרוטוקולים משיבות ההנהלה והאסיפות משחררים את טובה רוסט מעבודתה הקבועה מדי פעם ופעם.

החברים מתבקשים להשתמש בחולצות הלבנות רק בשבתות ומועדים. כביסתן וגיהוצן מדי שבוע בשבוע - אם משתמשים בהן בכל יום - היא הוצאה גדולה מבחינת עבודה ואינה אפשרית עכשיו.

”יומני אשדות”

את המצב הזה אי אפשר לשאת יותר. הפקרות זו מפריעה לעבודת האנשים וגורמת להתרגזותם. אנו מודיעים שבעתיד נקרא לברור כל חבר שיקח כלי או חומרים ללא רשות.

בשבתות נכנסים חברים לאורווה ולוקחים בהמות לרכיבה וטיולים בלי ידיעת החצרן. כתוצאה מזה מוצאים בכל יום ראשון ערבוביה ברתמות ולפעמים קורה גם שחסר חלק מהן. הדבר הזה גורם להתרגזויות של העגלונים והחצרן. בכדי להמנע מאי סדר זה בל יקח אף חבר בהמה לאיזה צורך שהוא בלי רשות החצרן.

החצרן מודיע: מסיבת חוסר שעורה בארץ, נמצאים בחודש האחרון שקים עם חרוב, שהוכנו להספקת הבהמות, בחצר.

החברים פותחים את השקים, מבררים את החרוב, מפזרים אותו ומשאירים את השקים פתוחים.

כתוצאה מזה חלק מהחרוב נרקב, ולא ראוי לאספקה.

כעת בררו את החרוב הרקוב מחדש וסגרו את השקים והחברים נדרשים להמנע מלאכול ולפתוח את השקים, חבר שיעשה זאת יקרא לבירור.

חשמל עולה בכסף - החברים שבחדריהם

נמצאות מנורות שולחן, מתבקשים לא להשתמש במנורות התקרה בזמן שמנורות השולחות בוערות. ישנם גם מקרים שחברים בצאתם מהחדר, עוזבים את המנורה בוערת.

על החברים לדעת שיש בזה משום בזבז כסף רב. למרות החלטת ההנהלה לא להשתמש בחדרים במנורות שהן למעלה מ-25 ואט ובמנורות שולחן של 15 ואט. קרו מקרים שחברים הוציאו ממחסן החשמל מנורות יותר גדולות והכניסו לחדרים.

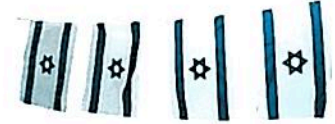
מקרים אלה אל ישנו יותר.

עובדות המכבסה מבקשות את החברים אשר יש להם פצעים לשים את לבניהם לארגז האיזולציה.

שבועות תשע"ז

חוגגים ביחד עצמאות

מה היה ומי הם האנשים שעשו לנו את החג

ערב יום העצמאות תשע"ז

מספרת אדוה ונטורה מריזן (אשדות מאוחד): חג העצמאות הוא אחד החגים שהקהילות של אשדות איחוד ואשדות מאוחד החליטו לחגוג יחד. הפקת ערב יום העצמאות לכאלף איש, היא אתגר גדול ואני עושה את זה כבר הרבה שנים. כשהסתבר לי שבאשדות איחוד אין רכוז תרבות ואין עם מי לעבוד, חשבתי שהפעם נעשה את זה לחוד, אני אפיק ערב לאשדות מאוחד ושאשדות איחוד... יעשו מה שהם יכולים. אלא שאז פנתה אלי ההנהלה של אשדות איחוד – דורון ושאלו, וביקשו שאפיק את החג לשני הקיבוצים בהבטחה שהם אישית שותפים שלי לכל עניין. בגלל הפנייה הנרגשת ובגלל שאני חושבת שזה נכון ששתי הקהילות יחגגו את החג הזה יחד. לקחתי על עצמי את ההפקה.

הנושא שנבחר היה **"אז והיום"**. את הנחיית הערב הטלתי על **יניר אלטר** (איחוד) ו**נריה אפרת** (מאוחד) שכתבו את קטעי הקישור בכישרון רב ובהומור והגישו אותם בחביבות רבה ובחן. קטעי הקישור חיברו בין הריקודים, השירים וקטעי הווידאו. אחד הדברים החשובים לי בערב כזה הוא שעל הבמה יופיעו אנשים רבים משני הקיבוצים ואכן זו הייתה הצלחה גדולה עם עשרות משתתפים משני הקיבוצים, בני כל הגילאים מילדי כיתה א' בני ה-7 ועד בני ובנות ה-70 לא אזכיר את השמות כי יתפוס את כל הדיווח בכל אופן מבקשת להודות מקרב הלב לכל אחת ואחד מכם שהעזתם ותרמתם להצלחת הערב.

לצערי על ההפקה העיב נושא התאורה. כמו בכל חג, התאורה וההגברה מבוססים על **נעם שוחט** אלא שאימו נפטרה (משתתפים בצערך נעם) וברגע האחרון היינו חייבים למצוא תחליף וזה כאשר כל התאורנים והמגבירים כבר תפוסים במסיבות יום העצמאות. חיפשנו בלחץ נוראי ולבסוף מצאנו צוות חיצוני, שעשה את המקסימום מבחינתו אלא שלנו זה לא היה מספיק ופגע ביכולת הקהל

המשך בעמוד הבא

ערב יום הזיכרון תשע"ז.

לערב יום הזיכרון, מסגרת סטנדרטית קבועה ויחד עם זה כל שנה הצוות משנה את הנושא המרכזי של הערב ומגוון. הערב של השנה הוקדש לציון – 50 שנה ל"מלחמת ששת הימים" ואיחוד ירושלים. מעבר לתוכן, ערב כזה חייב להיות מאד מכובד ומדויק מה שדורש הקפדה על התוכן, הצורה וההופעה של כל המשתתפים. הצוות שעוסק בערב יום הזיכרון כבר שנים, כולל את: **סמדר בן פורת, לירון ראובני, תרצה היימן, ובארי אופיר**, לאחרונה מתוך רצון להעשיר את הצוות ולהצעיר אותו הצטרפו, **כרמל גנץ** (בן דוד) ו**גיל אלטר**. ואיתם **יותם בארי** על הניהול המוזיקלי והזמרים והזמרות **ענבל אמיתי, שדמה בן פורת, גיא ו-רון אלטר** ששירתם ערבה לאוזן ונגעה בלב. עוד אנשים שתרמו, **אילנה פולק** בסידור הפרחים, **בן שיפר** שלקח על עצמו את ההגברה (בהעדרו של נועם) וגם, **בני חברת הילדים** שעזרו בסידור חדר האוכל. ביחד עם **ישי יחיאלי** ועובדי חדר האוכל.

יום הזיכרון תשע"ז

בטקס יום הזיכרון בבית הקברות משתתפים מאות אשדותים לדורותיהם ולכן האחריות על קיום טקס מכובד, מעניין, וטוב היא גדולה. למזלנו **אדוה ונטורה מריזן** (אשדות מאוחד) מפיקה אותו בהצלחה כבר הרבה שנים, תוך שמירה על מסורת מרכיבי הטקס המוכרים, ותוכן מתחדש של קטעי קריאה. מאשדות איחוד שותפה לה כבר שנים **מורן פולק**. שתיהן מפעילות אנשים לפי הצורך: מדריכי ילדי כיתות ז – ח על הילדים מחלקי הזרים, קריינים, דגלנים, שאול אלטר על נראות בית הקברות ועוד. תודה לאדוה ומורן.

עצמאות ביחד - סוף

יום העצמאות

מסיבות של מזג אויר, יצא ש"שוק הפרוטות האשדותיים" הכולל דוכני יד שנייה, עבודות אמנות, דוכני אוכל ושתייה, עבר מפסח ליום העצמאות. כדי להרבות את השמחה והחגיגות נוספו גם ארגזי חול ענקי וכיפי, פינת הולה-הופ וגאגלינג, פינת משחקי שולחן ופינת בועות סבון ענקיות.

על ההפקה כמו כבר כמה שנים: **זהו יחיאלי ורותם רז** ביחד עם **אפרת ראובני ושירה גלבע**. לדברי המפיקות זה היה האירוע הכי טוב מסוגו שהיה עד היום הן לא יודעות אם זה בגלל אופוריית ערב יום העצמאות, או מזג אויר בכל אופן הגיעו הרבה אנשים והם נשארו הרבה זמן כך שהיה הרבה ביחד. לאור ההצלחה הזו הן מתלבטות אם בשנה הבאה לקיים אותו בפסח כמו בשנים עברו, או ביום העצמאות, כמו השנה.

כמו כן הן מבקשות להודות מאד ל**דרור ניב** על פינת הליטוף הכיפית, ל**דקל ערוסי** על בניית ארגזי החול ול**אור פרחי** שמתמיד, כל השנים, לעזור בחיסול עד טיפת הלכלוך האחרונה.

שמע ורשם: **י'נמ'ן**

הסדר הישראלי החדש

אולי יעניין אותך לדעת עד שנות ה-90 החברה הישראלית הייתה בנוייה מרוב ממלכתי ציוני גדול (אנחנו) שלצידו שלושה מיעוטים: ציבור דתי לאומי, מיעוט ערבי ומיעוט חרדי. התמונה הזו קפאה בראשו של הציבור הישראלי אך המציאות השתנתה. כיתות א' היום מורכבות מ-35% חילונים, 15% דתיים לאומיים, 25% מהמגזר הערבי 25% מהמגזר החרדי. מספרים הם עניין דינאמי אבל לא קשה להבין לאיזה כיוון הם יתפתחו כאשר שעורי הילודה בכל אחד מהמגזרים הני"ל ידוע.

לראות את המוני המשתתפים שהופיעו על הבמה. למרות הכל היה ערב סגוני ומגוון, הייתה אווירה טובה, הייתה שמחה שהורגשה גם בחלק השני – האוכל. לא לפני שחזינו **במופע הזיקוקים** המסורתי והמרהיב בניהולו רב השנים של **אלי ארזי** עם המתלמד הצעיר **יגאל לוי**.

על הקטע המורכב של המזון מפקד כבר כמה שנים ובהצלחה, (סא"ל מיל) **גיא צליל**, מפקדי המחלקות שלו הם **בני בריסי**, **גידי ארזי** ו**בנצי בן נאים** והשנה גם **שני מלמוד**. בלי דרגות, בצניעות, בשקט נמצא בכל מקום גם **אור פרחי** שעושה כל מה שצריך. שר האוצר אשר על הכספים והקופות היה **איתנאל עשת**. על הסלטים – במסירות **אדמית פלג** ואיתם צוות של 45 אנשי האשדותיים, מתנדבים חרוצים ומסורים שתקצר היריעה מלהזכיר את שמותיהם ויחד עם זה, כל אחד מהם תרם רבות (סליחה שאנחנו לא מזכירים השמות) וביחד איתם **בני ובנות חברת הילדים** בניצוחה של **דניאל** – מדריכת הנעורים שמכרו שתייה וגלידות, מכרו בירה, מכרו קופונים, סחבו, והזיזו.

כל הצוות הגדול הזה הצליח לעמוד בלחץ של כ-800 אנשים רעבים שאכלו: 1000 פיתות ולחמניות עם 120 ק"ג בשר, 500 כדורי פלפל, הרבה טחינה וסלטים, וקינחו בארטיקים, שתייה קלה ובירה, כל זה, במהירות וביעילות. ברכות לכל האנשים שעל המזון והחלק הזה של האירוע שהשלים, בצורה טובה, את ההצלחה של החלק הראשון. עם תם ההגשה הלחוצה, כל הצוות הנפלא הזה, גם חיסל וניקה וסידר, בצורה מושלמת כפי שדיווח איש החצר והנוי – דובי שושני.

אדוה: מהדיווח, אפשר להבין, שבסופו של דבר זו הייתה הפקה מוצלחת ואני מאד שמחה על כך ולסיכום:

אני מבקשת למסור תודה גדולה לכל המשתתפים על הבמה ומאחורי הקלעים ולכל המסייעים כל אחד בתחומו – עשיתם חג שמח ומוצלח! קיבלנו הרבה מחמאות אנשים פירגנו והודו וכל זה מגיע לכם, בגדול

מגרה פתוחה / י.ב.ד

מהנעשה בדור צעיר...

שבועות על שבועות

מתן תורה היה וכבר קרה,
בכורי הפרי בחקלאות, שנה אחר שנה.
אור הוא כבר ברא, אך שם בקצה המנהרה.
למה בעצם יש כבר לחכות, למה..?

אולי? אפשר לחזור מעט אחורה,
אל נועם הליכות, שפה יותר יפה.
מעט יותר צניעות דרך הסולם לגובה..
קצת פחות אני מעט יותר אנחנו, (הורה)
להיות מחליט, אחראי וקצת יותר בוגר.
אל חבריך שאתך להיות פחות שוטר.
מהגברת הראשונה, לדרוש מעט דוגמא
פסיכולוגיה, היא הרבה, איך? ולא רק
ותמיד, המה..?

קיצורו של דבר, הצעה ולא מעט וחריגה,
מתן תורה שני!

כי עגל הזהב למעלה הוא ממש חרפה.
אך מי הוא הראוי, מוישה כבר איננו.

Be או be או live me be

אבל.. שיישאר בנינו.

יש לנו כ - 25 חיילים מהקיבוץ וההרחבה.

מתוך החיילים משרתים: 2 בנים בקורס
קצינים, 2 בנות לוחמות בגדוד מעורב,
1 תומכת לחימה, 2 מפקדים, 1 בסיירת,
והשאר בשלל תפקידים חשובים ונחוצים.

2 בשנת שרות, 1 בשרות לאומי, 15 צעירים
אחרי צבא.

כמו כן שני משתחררים עובדים באשדות
בעבודה מועדפת ובן בוגר מנהל את ענף
המטעים.

כמובן שנשמח לראות עוד מבנינו משתלבים
וצומחים בענפי היצור, החקלאות והחינוך.

במסגרת הפעילויות שמקיים הדור הצעיר
קיימנו לפני פורים סדנת קוקטיילים,
הדלקת נרות בחנוכה, טיולי צעירים לים
ולמקומות נוספים.

זאת השנה השנייה בה אנו (חיילים ודור
צעיר) מקיימים טקס צנוע, קצר ומרגש
משלנו באנדרטת החללים בקיבוץ בערב יום
הזיכרון.

בטקס החבריה שרים, מקריאים, מדליקים
נר ומניחים ורד על כל שם של נופל וכל זאת
לפני הטקס בחד"א.

מחכים לך בבית

אודי - מרכזת דור צעיר

חדש וגם ישן בספריה

מבול של סודות / ג'ון לסקוואה

בתיק רצח כפול עמוס שקרים והונאות מסתתר סוד נורא שהסנגור דיומס הרדי מויב נבחר להגן עליו אפילו במחיר חיי הלקוחה שלו. "הטוב ביותר עד כה בסדרת המותחנים המשפטיים – אינטליגנטי, אנושי ונבון". (לי ציילד)

הקנוניה נגד אמריקה / פיליפ רות
 רומן פוליטי משובח... מתקבל על הדעת באופן מטיל אימה... אתה הופך את הדפים, נדהם ומפוחד". (ניו יורק טיימס)

מילכוד 67 / מיכה גודמן

הרעיונות מאחורי המחלוקת שקורעת את ישראל.

"... זהו ספר שאפתני וחשוב. באמצעות ניתוח מרתק של תולדות הרעיונות הישראליים, מדגים גודמן כיצד ניתן להחליף את השיח המתלהם בהקשבה מלאת סקרנות לצדדים השונים של מלחמת הדעות. מומלץ מאוד (רות גביזון)

התעוררות / קייט שופין

הספר פורסם לראשונה בשנת 1899 והכה בתדהמה את קוראיו. עורר סערה בשל ההתייחסות לעצמאותה ולמיניותה של האישה, התייחסות שהיתה חסרת תקדים בתקופתה. הסופרת העזה לשרטט דיוקן של אשה לכודה בנישואין מחניקים, המבקשת למצוא אהבה גופנית מלאת תשוקה, מחוץ למסגר ההגונה של נישואיה.

בלעדיך: השפעות אובדן על ילדים ונוער / תמר גרנות

הספר מעביר את הזרקורים לילדים שחוו אובדן בנסיבות של מוות, נטישה, גירושין ועוד. ומתאר את תגובותיהם הייחודיות של ילדים לאובדן לא רק בטווח הקצר אלא לאורך כל שנות הילדות, ההתבגרות והבגרות המוקדמת.

חג שבועות שמח,

מהספריה ברוריה

בהלמות הפטיש עֶצְבֶּךָ יִפֹּג : משרי זאב לבני / עריכה יובל גלעד כרמלה שמעוני

זאב לבני ורעייתו בלה זכרם לברכה וכתם גאולה תבדל לחיים ארוכים, היו חברי אשדות איחוד. זאב כתב שירים כל חייו, יחד עם עבודתו בסנדלריה מעולם לא פרסם זאב את שיריו. אחדים מהם פורסמו בעלון הקיבוץ וב"הפועל הצעיר". רק עכשיו חמישים וחמש שנה לאחר מותו, בתו, גאולה רוסק (לבני), שחייתה שנים רבות במקסיקו וחזרה לארץ בעקבות בתה, קיימה את צוואתו של אביה שאותה נשאה בלבה כל השנים: להוציא את שיריו בספר. האיורים בספר הם של גאולה. וסיוע גדול בהוצאת הספר בזכות ארכיון אשדות איחוד ושאל ינאי "שיריו המופיעים לראשונה בספר זה, הם בחזקת גילוי מאוחר ומרגש של משורר לירי צנוע, מסור לנופי הארץ ולעמל יומו". (יובל גלעד)

תרבות ובידור בעמק שלנו

אבל כנראה שהיו עוד הורים שביקשו כמוני, אז הגיעו למסקנה שכדאי שהילדות הרוקדות והמנגנים/ות יתרגלו להופיע בפני קהל הסתבר שזה עובד באמת פנטסטי וכשמנהלת המרכז למוסיקה מכריזה את השם של כל נגן ונגנית שאפילו מקבלים פרח, זה מתמם את הלב. בקיצור, זה נעים, מהנה ומרענן לראות את החבר'ה הצעירים, אז בואו ואפילו קחו גם את ילדיכם להופעות כאלו, אולי זה יעשה להם חשק לנגן או לרקוד או לשחק בתיאטרון "אגס" של הנוער.

ממליצה בכל לב:
עמליה דיין בת-ארי

בפלא התמורות

לְפָנַי הוֹד נִצְחֵי הַטֶּבַע
כִּילָדִים נְדָם, בְּחֶרֶדַת קֶדֶשׁ
חֶדֶשׁ הַפְּלֵא בְּשִׁבְעִים וְשִׁבְעַת
הַמֵּית יָם דְּמֵי חֶדֶשׁ...
עִם שְׁלֹפְנֵי וְאַחֲרֵי יְבוֹאוּ
עִם הַמִּתְפַּעֲמִים בְּכָל הַדֹּרוֹת
אֲשֶׁתְּחֹה וְאֹמַר: בְּרוּךְ הוּא
לְנַעֲלָם נִגְלָה בְּפִלְאֵי הַתְּמֹרוֹת...
זאב לבני

במשך רוב השנים כשהייתי אימא לילדים קטנים, ומיכאל היה נוסע לנגן, חשבתי שאני צריכה לוותר על הצגות, קונצרטים ועוד דברים שעניינו אותי, כי הייתי צריכה להשכיב את הילדים בבתי-הילדים ואחרי-כן כאשר כבר עברנו לשיטת הלוינה בדירת ההורים, אז בוודאי שהרגשתי שאיני יכולה לעזוב את ילדי או לבקש מהסבתא המבוגרת שתשמור עליהם.

כאשר מתקרב הקיץ וסוף שנת-הלימודים בהישג יד, נערכים ב"בית גבריאל" בצמח או "בית בן-ציון" בקבוצת כנרת או בבית "יד לבנים" בצמח, סיומי שנת הלימודים של המרכז למוסיקה והמרכז למחול וגם של האנסמבל לכלי פריטה (תזמורת המנדולינות – בלשון העם). וכמובן שיש עוד אירועים נהדרים באולמות הללו שתקצר היריעה מלפרט. מי שהיה מרכז תרבות עד לא מזמן, רצה להביא יותר חברי קיבוצים לכל אותם אירועי תרבות. ואפילו החליט להתחיל את האירועים משעה 20:30 כדי שגם הורים לילדים יוכלו להגיע אחרי שילדיהם ילכו לישון, אבל נכון לעכשיו נדמה שמספר החברים לא גדל כל-כך.

אחת מגולות הכותרת של תרבות עמק הירדן היא קונצרט של תזמורת "מוסיקל", שהיא התזמורת הייצוגית של הנוער של המועצה האזורית בניצוחו של מוריס בבני הפנטסטי. אני בכל שנה נהנית מחדש ומתפעלת מכישרונותיהם של הצעירים החל מכתה ו' ועד הבוגרים מכתה י"ב. השנה לצערי לא הופיע אף ילדה או נערה מאשדות איחוד, ואחרי שיואב שוחט המוכשר, שכיכב לפני שנה בין הבוגרים, סיים את הפרק שלו, לא קם באשדות איחוד דור המשך וחבל. האם פסו ילדים מוסיקליים מתוכנו ?? זה מצחיק, כי ילדי כבר בגרו מזמן ובזמנם גם לא היה נהוג כלל להופיע, וחבל...

כשיעל בתי הצעירה רקדה, נורא רציתי לראותה במופע הסיום, וביקשתי רשות מהדה אורן ז"ל מנהלת האולפן למחול, וזו אמרה לי שאי אפשר, כי זה מכניס את הילדות למתח לא רצוי...

מי ומה באשדות

המתגורר שם למעלה מעשור), ומה שנוטר מן האורגינל הם אותם קירות אדומים שיכלו לתלאות הזמן וישמשו למאה השנים הבאות.

ישי יחיאלי, שר המזון והמשקים של אשדות, הגה רעיון נפלא לחייב בעשירית השקל כל שקית ניילון שחבר מבקש, וראה זה פלא, תג המחיר עשה את שלו וכמות השקיות שצורך ענף השרות מספר אחת, ירדה פלאים. מאחר ואני שייך לאלה שרוכשים שקיות בכל-בו שעולות לי בממוצע שלושה שקלים בחודש, עלה במוחי רעיון יצירתי כיצד לצמצם הוצאה מנופחת זו למינימום ההכרחי. הרעיון הוא פשוט בתכלית ולא מצריך ידע מוקדם. את אותה שקית שרכשתי בכל-בו, אני שם במקום מבטחים, ובקניה הבאה אני משתמש בה

סוף בעמוד הבא

משוגעים רדו מהגג - השורה התחתונה הולכת ככה: "עוד גג אחד ירד אלי קבר; חלוצים זועקים מכל עבר; אבישלום, ברסלבסקי וטופליה, מתהפכים בקבר". את המילים העביר לי עמוס גל בצירוף תמונות, אחיו של טופלה ז"ל, וחרוזיו הם אקורד סיום הולם לעוד פרק אשדותי מפואר. המבנה שגגו הוחלף בימים אלה, נבנה על פי רישומי הארכיון בשנת 1940 והמידע הני"ל מופיע ביומן 741 מחודש אוקטובר שנת 1940 תחת הסעיף: "בנייני משק שנוספו השנה", ובהם מאפיה, מכון לקירור, סנדלריה, דיר צאן, רפת ג', מוסך למכונות (כך כונו בעבר הטרקטורים), מחסן תבואות וזבלים כימיים ומחסן לבנזין. אכן תנופת בניה שאשדות לא ידעה כמותה מאז ימי גשר העליזים. חלק מאותם מבנים שרדו עד היום, בעוד אחרים, כמו מכון הקירור או דיר הצאן מנוחתם עדין. המיוחד במבנה המוסך/סככת הטרקטורים של אותם ימים, הוא גגו העשוי מפח מעוגל, שיוצר באותם ימים בהודו הרחוקה והובא לארץ באוניות סוחר עבור הצבא הבריטי.

הבריטים, אומר **אלתר אופיר**, שחקר את הנושא בתוקף עבודתו במוסך, משנת 56 ואילך, החלו ליצר פחים מעוגלים לגגות כבר בשנות השלושים, בעיקר עבור צרכי הצבא הבריטי במזרח התיכון, אבל גם עבור בתי מלאכה. גג המוסך הוקם עלי יד מסגריית אשדות כאשר הוא עשוי קשתות תואמות של פח גלי, שחוברו להן יחדיו בחיבור מהיר וחזק. היתרון של הפח לעומת גגות עץ או מתכת, אומר אלתר, היה מחירו הזול, והקלות היחסית של בנייתו על גבי קונסטרוקציית מתכת השעונה על קירות של בלוקים אדומים, שיוצרו ככל הנראה בתבנית של בית מלאכה מקומי. הגג החזיק מעמד שנים רבות, ולמעט נזילות מים בחורף וחום קל בקיץ, נהנו עובדיו מתנאי עבודה סבירים, שנבעו מהחלל שבין הרצפה לתקרה. המבנה שרד גם את מלחמת ההתשה, ולמעט תיקונים קלים, שמר על צביונו וייחודו. בעקבות החלטה של ההנהלה הכלכלית, הוחלף בימים אלה הגג ההודי המקורי, בגג איסכורית מודרני (עבור 'מוסך נהריים')

מי ומה - המשך

לקלפי כדי ממש את זכותו להצביע. כולנו זוכרים את הפנקסים האדומים שהיו מונחים בתיבות קרטון על פי סדר אלפא-ביתי מובהק, שרק רחל ב"ק ז"ל יכלה לו, וביום פקודה היה כל חבר וטוב לנשק, נוטל את הפנקס עטור הבולים, מצביע לנציג מפא"י ומחזירו לרחל, עד הפעם הבאה. מאז ההפרטה, החליטה אשדות, ובצדק רב מבחינתה, להפריט גם את זכות הבחור להשפיע, וחדלה לשלם את מס החבר האולטימטיבי. מאותו יום ואילך, פג תקפס של הפנקסים האדומים והחברים נושלו מחברותם בהסתדרות, למעט בודדים, ובהם ומשה אריאלי ז"ל ועודד שהמשיכו לשלם את חברותם במו כיסם. עודד, שהופיע ברשימת הבחורים להסתדרות, למרות שלא התבקש בשנים האחרונות לשלם מסי חבר, ניסה לעודד חברים נוספים לעשות כמותו שמה שמם מופיע 'במקרה' ברשימות, אלא שאיש זולתו לא בא.

שק בלי קקי חברת קיבוץ ותיקה ועתירת זכויות נתפסה בעין הציבורית שעה שהיא נוסעת על כלי רכבה החשמלי והכלב שלה עימה. בשלב מסוים נעצרה הוותיקה על הדשא של השכן ושיחררה את הכלב לעשות את צרכיו מבלי לנקוט אמצעים (שקי קקי) להעלמת הראיות מן הדשא. בתום המעשה העלתה את כלבה חסר המעצורים לקלנועית והמשיכה לדרכה. השקית שבמתקן נותרה מיותמת.

שנים רבות עומד מבנה הקלקר הישן ששימש עמדת שמירה, כאבן שאין לה הופכין.. הטענה היתה שאין טעם להזיזו ממקומו, שמה יתרוסק לרסיסים, ולכן עדיף להשאירו במקומו. בן משק יצירתי (תי"ג), שף במקצועו, החליט למנף את המקום על חשבונו ולהפכו דוכן לממכר פלאפל, פיצה ושאר תופינים. בשבוע שעבר נחנך המקום ברוב פאר והדר והחברה יצאו שבעים ומרוצים גם יחד. כרגע מדובר על ימי שלישי

סוף בעמוד הבא

שימוש חוזר. כלכלנים חישבו ומצאו ששימוש חוזר בשקיות ניילון, עשוי לסייע לי לחסוך עד שני שקלים בחודש!! ולהפחית את זיהום האוויר באלפית האחוז במאה השנים הקרובות. אני השתכנעתי.

פוסט מורטם - עצי התמר לאורך כביש המערכת נגדמו משתי סיבות עיקריות: האחת, למנוע את נפילתם של העצים כתוצאה מגורמי טבע או חידקונית הדקל, השניה כדי להשתמש בגדמים לעיבוי הגדר המקיפה את הקיבוץ. סמיך, אחד מעובדי הנוי, מצא דרך יצירתית להפוך את הגדם לעץ פורח וזאת באמצעות שימוש באדמת טוף, רשת צל שעוטפת אותו, פרחים עונתיים והשקיה נקודתית. הרעיון פשוט וישים, אלא שמחירו קצת גבוה לכיסו של משלם המיסים האשדותי, ולכן הוחלט בשלב זה לעשות גם לדוגמה, לראות את תגובת הציבור ולהתקדם בהתאם. ימים יגידו.

זו מערכת הבחירות השניה להסתדרות שבה עודד גפני (82) הוא האדם היחיד באשדות איחוד (למיטב ידיעתנו...) שמקפיד להגיע

מי ומה - המשך

אברמיק חזן, אמן רב תחומי מוכשר כמו שד, מביע את עצמו בהמון דרכים. לפעמים במישרין על פי רוב במרומז. כמו בשורות הבאות. בשישי האחרון בשעת צהריים לוחטת, צפיתי בו בסמוך לכל-בו, מכין תשתית לשולחנות מפוסלים שטרם במו ידיו, ובקשתו היחידה ממני היתה: פרסם בעלון שיר שלי לפי בחירתך. ואני בחרתי. שלוש שורות שמביעות המון.

די לי לזנב בתרבות
למחזר גרוטאותיה
וליצר מהן כח מחשל

להתראות בקריכה...

עלון 1496

עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער – ברכה פונדק
איור ועימוד – אירית גל
צילום עלון – אתי רון

חנה !!

וחמישי בשעות אחה"צ, אך לא מן הנמנע ששעות הפעילות יתרחבו, במידה והביקוש יגדל. אגב, בין אורחי המקום ניצפו כאלה שבעברם לא התייצבו מעולם לשמירה...

רחוב נהריים המדליק - 'סדרי ליל שבת ברחוב נהריים בהרחבה – נערך בהפקת דיירי הרחוב, כ-60 איש וילד התכנסו, ערכו סעודת שבת כהלכתה, קידוש וכו'. יחד יצרו אחווה רחובותית.

אבטיחי אשדות יעקב - למרות ה'יתקלה' עם שובבי הקיבוץ – השדות הניבו אבטיחים טובים, גדולים ועסיסיים. עם גמר הקטיף הותר לחברים 'לעלות' על השדה ולאסוף את הנותר. הידד לגד"ש !

